

Előfizetési díj:
 Egész évre . . . 10 K — f.
 Fél évre 5 K — f.
 Negyed évre . . . 2 K 50 f.
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetmények:
 3 hasábos petsor egyszer
 18 fillér, többszöri hirde-
 tésnél 14 fillér.

ZALAMEGYE

A lap
 szellemi részét illető közle-
 mények a szerkesztőséghez
 (Wlassics-utca 25. sz.), az
 anyagi részét illető közle-
 mények pedig a kiadóhiva-
 talhoz (Ujváros-utca 25. sz.)
 küldendők.

Kéziratokat
 nem küldünk vissza.

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

politikai, társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Husvét.

Tavaszfakadás van.

A rügybomlásnak mintha hangja volna, a föld leheletét mintha érezni lehetne. Ez a természet feltámadása. Új élet köszönt felénk, a halálos álmom felszakad a föld kebeléről.

Tizenkilenc századdal ezelőtt szintén így fakadt a tavasz, de a fészlő virágok illatával egy dicsőséges kiáltás tört az égnek: Feltámadás.

Az a nap volt az Igazság feltámadása, az örökkévaló eszme ünnepe, a szeretet s a változhatatlan igazságok, az örök életben vetett hit diadalmas napja.

A milliókat lenyűgöző rabszolgáncnak egy szeme elpattant s a megváltó eszme feltámadása a jövők méhébe bevillanó sugár volt, amely virágot fakasztott a pusztulás talaján.

Jézus Krisztus tragikus halála a világot átalakító tanítás igazságának, a meggyőződés erejének tanúságtétele volt.

És az életre kelt humanizmus a pogány világ önzésébe s az erkölestelenség szabadságába ütközött; az emberszeretet tana felvilágosította a zsarnokság és rabszolgaság sötétségében tévelygő emberiséget. A felvilágosodás ereje trónokat döntött le, az ó-világ felfogását megváltoztatta, a nyers erő lelkiismeretlen alkalmazására épített társadalmat szétrombolta és a humanizmus biztos alapjára állított emberi szabadság kultuszának örök időkre rendíthetetlenül erős oltárt épített.

A husvét a keresztény humanizmus és emberi jogok világszerte való győzelmének emléknapja, melynek legelső vértanúja maga a Mester.

Méltó e nap arra, hogy minden művelt és gondolkodó ember, aki vallásával, erkölcsi felfogásával a világszerte érvényre jutott keresztény civilizációban elhelyezkedni s annak örök érvényű igazságait elfogadni kész, a világ legnagyobb isteni reformátorának emlékére és tiszteletére ünnepet üljön.

A keresztény humanizmus és erköles-
 tan Krisztus tanításának tiszta értelme;
 ez hódította meg az emberiséget, a meddig
 a civilizáció két ezredéven át elterjedhe-
 tett; ezen az alapon épült fel az új világ-
 rend; ezen az alapon szervezkedtek a ke-

resztény vallásfelekezetek, melyek más-más ritusoknak építettek ugyan templomokat, de egy erkölcsöt, egy emberszeretetet hirdetnek; Krisztus tanainak szellemében él, gondolkodik az emberiség jobb, műveltebb fele, bármely felekezethez tartozzék, mert a szeretet igazságai örökigazságok, mert csak ezek vezethetik az emberiséget a tökéletesedés útjára.

Az emberi természetnek alapvonása a küzdés és kételkedés ösztöne. Krisztus egyszerű és világos tanítása sem győzte le a kételyt s még nem következett el az idő, amit megjövendölt a Mester: hogy egy akol lesz és egy pásztor.

Hatalmi érdekek nyultak bele a hit és erkölcs birodalmába s az emberi önzés a vallásból felekezeteket alakított és a hívő embereket felekezeti táborokban állította szembe egymással.

Sok vér és köny, nyomor és veszedelem származott, a béke és boldogság isteni tanait megcáfolta az ember zsarnoki hajlama.

De az alap, amelyen felépült a keresztény civilizáció rendíthetetlen erőssége, a Krisztusi tanítás lényege soha sem ingott meg; a hit és meggyőződés, a humanizmus és a szabadságszeretet örök tanyát talált a lelkekben.

A tovább fejlődés ebből az alapból indul ki; visszatérés nincs; ez bizonyítja az eszme örök életét, melynek ellenállhatatlan hódító ereje nem lankadt évezredek át, hanem folytatja hódító útját az egész világon.

Tizenkilenc század lélekemelő tudatává vált az ige és tizenkilenc század kultur-munkájának ez lett a szilárd alapja, a fejlődés biztosítója. A kis palesztinai faluból indult ki az igazság és világbirodalmakat hódító meg a Golgota. A Mester tanítása nyomán üdv és béke áradt a lelkekbe. A gyengébbek elnyomása nem erény többé, a védtelenek kizsákmányolása nem követendő példa. A keresztény világnézet alapján rendezkedtek be az államok, a művelődés eszközeivé tették magasztos gondolatait.

És tévedjenek bár az emberek, tornyosuljanak bár a meghasonlás felhői a társadalmi osztályok és felekezetek között, pusztítson a visszavonás, ezt is mind le-

fogja győzni az a humanizmus, az a szeretet, amelyre először Krisztus tanította az emberiséget, mert el kell jönni az időnek, hogy egy akol lesz és egy pásztor.

A husvét a humanizmus és a tisztult morál ünnepe és ünnepe lesz az egész művelt emberiségnek időtlen időkgig.

Tisza Kálmán.

1830. dec. 16. — 1902. márc. 23.

A vén Tisza meghalt Virágvasárnapján. Azon a napon, melyet a Megváltó földi diadalútjának emlékére ünnepelünk. Azon a napon, mely a földi dicsőség után sovárgóknak a szomorú, nagy tanuságot hirdeti: hogy az a tömeg, mely ma hozsannát zeng s virággal hinti be a Diadalmas útját, pár napra rá feszítmedget kiált és töviskoszorút tesz a keresztre feszített Megváltó fejére.

Hosszú és fényes volt a pálya, a mit megfutott. Babérjaiban és tövisében volt része bőven. A dicsőség, mely után nem sovárgott, el nem kábította, a töviszurás, melytől nem irtózott, el nem keserfittte. Méltóságos nyugodtsággal vette mindakettőt. A milyen hideg nyugalommal állta meg helyét a szenvedélyek, félreértések, gyanúsítások tusájában, bizonyára épen olyan hideg nyugalommal nézett szemébe a legmakacsabb ellenzéknek, a halálnak is. A milyen szigoruan fogta fel a felelősséget, a milyen nyugodt öntudattal állott a közvélemény ítélőszéke elé a földi pályán, bizonyára épen olyan nyugodt lelkiismerettel állott a legnagyobb bíró elé is beszámolni a talentumokkal, amelyekkel sáfarkodott.

Valódi férfi volt.

Soha sem kereste a feltűnést, a rendkívüliséget, a népszerűséget. Egyszerű és puritán volt külső megjelenésében és teljes egyéniségében, mint egy kálvinista templom. A külső dísznél és fénynél többre becsülte a szív és lélek nemességét, a rendkívüliségnél a természetességet, a népszerűségnél az öntudatot. Az emberi élet határán, hetvenkét esztendő sulya alatt omlott porsátora a porba, a melyből vétett. Isten nevének említésével lehelte ki lelkét s halálos ágyát azok állották körül, akik szívéhez legközelebb voltak:

a hit és szeretet könnyítették meg neki a megváltást a földtől.

Egyszerű ember, puritán jellem volt.

Épen olyan volt a temetése is. Ravatalát a családi szentélyben állították fel, melynek az ő szelleme adta a fényt, az ő szíve adta a meleget. Koporsóját fiai és rokonai emelték vállukra, a kiknek érdekét egy hosszú életem szíven viselte. De azért nagy temetés volt az mégis, mert ott volt azon szívben, lélekben minden magyar. Annak a temetésén, ki oly hosszú ideig, oly válságos körülmények közt példászerű kötelességtudással, szívós kitartással, fényes tehetséggel s ami a legnagyobb érdeme: fajának és nemzetének rajongó szeretetével szolgálta hazáját.

Nagy ember és nagy magyar volt.

Egyszerű prózai szavakkal jegyzi majd fel Clio annak a korszaknak a történetét, melynek ő nemcsak éltető szelleme, hanem dolgos keze is volt. De fényesek lesznek azok a lapok s idővel mind fényesebbek, mert a munkás hazaszeretnek lesznek emléklapjai.

A nagy eszmékért folytatott csaták s a jogvédelem vitájának lezajlása után a csendes polgári munkásság egyhangú kalapácsütéseinek s a hivatalok zajtalan munkásságának kellett következni. Nem kardra, nem szónoklatra, hanem dolgos kézre és gondolkodó főre volt a hazának szüksége. Kossuth kiegyenesítette s az ellenség vérebe mártotta a kaszákat a függetlenség és alkotmány védelmében; Deák Ferenc lemosta a vért s visszahajlította a kaszákat; Tisza Lálmán szántott és vetett, hogy legyen mit kaszálni.

A vérrel termékenyített földbe vetett magvaknak a békés fejlődés melegét kel-

lett biztosítani, hogy kikeljenek, viruljanak és gyümölcsözzenek. Ezt tette Tisza Kálmán. S ha nem tett volna egyebet, mint azt, hogy 49. és 67. után teremtett egy nagy pártot, mely több évtizedre állandó, békés fejlődést biztosított a függetlenségi harc s a kiegyezés alkotásainak: már ezzel nagygyá tette nevét.

Nagy államférfi volt.

A nemzet elismerése és hálája, amit életében sohasem keresett, kísérfje őt haló porába s tegye neki könnyűvé a földet, mely mulandó részeit borítja.

Képviselőtestületi ülés.

A városi képviselőtestület Várhíd Lajos polgármester elnöklésével f. hó 27-én rendkívüli közgyűlést tartott.

Elnöklő polgármester a megjelent képviselőket üdvözlővén, az ülést megnyitja s a jegyzőkönyv hitelesítésére Deutsh Ferenc és Preszler Gyula képviselőket kérte fel.

A Vágó-féle boltnak évi 600 K bér mellett Gyarmati Vilmos kereskedő által történt felvételét a képviselőtestület előző ülésén azzal hagyta jóvá, hogy Vágó János jelenlegi bérlő szerződésének lejártáig az évi 180 K különbözetet köteles megfizetni. Ujabb Gyarmati Vilmos a városhoz intézett beadványában a képviselőtestület beleegyezését kérte, hogy az évi 600 K bérért a kérdéses helyiséget özv. Tahy Rozáliának engedhesse át. A képviselőtestület az átruházásba csak úgy adja beleegyezését, ha özv. Tahy Rozália az eredeti 780 K évi bért fizeti a helyiségért.

A város világítása tárgyában megtartott zárt ajánlati versenytárgyalás eredménye előterjesztvén, a képviselőtestület a vállalatot a három jelentkező közül a legelőnyösebb ajánlatot tevőnek, Pfeifer Heinrich bádognak adta ki, aki a világításért minden lámpa után napi 11⁸/₁₀ fillér egységért kért.

Tóth József szepetki lakosnak a városi tanács

mettel, sötét szemei csillogva néztek a vele beszélőre, kis ajkain többnyire kedves mosolygással.

Hogy ne is tűnt volna fel e szép leányka! Már az első évben kimentek a jogász majálisra, a hol Ottermayer nem győzött esodálkozni, hogy mint mutogatja be magát ez a sok diák és boszankodott, hogy kis Elizkéje alig volt mellette, mert folyton a táncba sodorták.

Végre is feltűnő boszúsággal vitte haza Elizt, az öreg nagynénivel együtt.

Ezután nemsokára hire ment, hogy az öreg Ottermayer a magyarok ellen harcolt és mindent szeret, csak azt nem, a mi magyar.

Pedig hát elég jó módu volt az öreg, hogy ha annyira nem szerette volna a magyarokat, hogy németek között telepedjék meg, de hát ezt nem találták elég méntésgnek, vagy azt sem, hogy az öreg alig akart másként, mint magyarul beszélni, bár bizonyos volt, hogy az árva magyar nyelvet alaposan kiforgatta.

Eliz pedig úgy beszélt magyarul, mint senki e világon. Legalább nagyon sok jogász találta ugy.

Egy alkalommal egy Peterdi Kálmán nevű jogász, jó módu szülők gyermeke, nem bírta elviselni azt a bizonytalanságot, valjon Eliz alkalmi udvarlásait szívesen veszi-e, feketébe öltözve megjelent Ottermayer lakásán és ünnepelesen megkérte Elizke kezét.

— Hát aztán micsoda állása van öcsém-uramnak — kérdezte az öreg az ő kizavart magyar beszédével.

— Jogász.

az új utcánál 400 négyzetméter területet 800 K árért eladott; ezen eladásra vonatkozólag beterveztett szerződést a képviselőtestület jóváhagyta és annak megerősítés végett a vármegye törvényhatóságához való felterjesztését elhatározta.

A város polgármestere bejelentette, hogy a város területére f. hó 10-én szepítő egyesület alakult; ismertette az új egyesület célját. A képviselőtestület örömmel vette tudomásul az új egyesület megalakulását, egyttal engedélyt adott arra nézve, hogy az új egyesület a szükséghez képest a városi kapitány, városi mérnök és város-gazda közreműködését igénybe vehesse.

Olvastatott özv. Skublies Jenőné született Spelletich Paula levele, melyben köszönetét fejezi ki férje elhunytá alkalmából a képviselőtestület részéről nyilvánított részvétért s a felajánlott díszsírhelyért; egyttal 2000—2000 koronás alapítványt tesz férje emlékének megörökítése végett olyképp, hogy az egyik kamatai az elagott vagy önhibájukon kívül elszegényedett zalaegerszegi iparosok vagy azok özvegyei és árváinak segélyezésére fordíttassanak, a másik 2000 korona kamatai pedig a városi szegények segélyezésére, mindkét alapítvány ¹/₅ % -os kamata azonban a tőkéhez esatolandó; az alapítványok a városi költségvetésbe évről-évre felveendőek. A közgyűlés hálás köszönettel fogadta a két rendbeli nagylelkű alapítványt; megbizta a városi ügyészt az alapító levelek elkészítésével; egyttal kimondotta határozatilag, hogy az elagott iparosok segélyezésére fordítandó kamatok kiosztásánál a tanács mindenkor az ipar-testületi előljárásság javaslatát vegye figyelembe.

Kovács István és társai felebbezését a házuk előtti fák kivágatása tárgyában a képviselőtestület egyelőre elutasította, mivel a szepítő egyesület ugyis tüzetes intézkedése tárgyává teendi a város utcáinak egyöntetű eljárás mellett való befásítását.

Kéner Dániel felebbezését a terhére kirótt boritaladó kivétele ellen elutasította, mert a képviselőtestület ennek elintézésére nézve nem illetékes s utasította őt vélt jogainak per utján való érvényesítésére.

Hártl István városi szállásmesternek fizetés-

— Diák?

— Az.

Az öreg nagy szemeket meresztett.

— Tehát még olyan semmi, a miből minden lehet.

— Ugy mondják — felelt a fiatal ember.

Az öreg végig nézett a szép, erőteljes fiatal emberen.

— Öcsém nagyon derék gyerek — szólt az öreg — de nem az még, akinek asszony kell. Eliz sem az, akinek férj kellene. — Köszönöm látogatását, de ki kell jelentenem, hogy meg-tisztelő ajánlatát nem fogadhatom el.

Peterdi kitámolygott a házból, s meg volt győződve, hogy igaz, miszerint az öreg egy magyarfaló és csak azért utasította vissza. Hiszen az köztudomásu dolog, hogy ő jó módu ember.

Eliz látta Peterdit jönni.

Nem volt volna Éva leánya, ha nem haligatódzott volna. Hisz ő majdnem bátorította Peterdit erre a lépésre.

Fájt a szíve, midőn látta, hogy Peterdi mily kikelt, szomorú arccal távozott házukból.

Kerülte ezután minden diák a magyarfalót, házat, de még szép leányát is.

Pár év letelt így.

Peterdy P. városban maradt, egy ügyvédnek volt segédje, aki ugyszólván az egész irodát ráhagyta, s minden feléhangoztatta, hogy ő már öreg s irodáját ráhagyja az ügyes fiatal emberre.

Ott a került házból pedig nem hangzott, mint annak előtte az Eliz csicsorgése, nem hal-

TÁRCA.

A magyar gyűlölő.

Sokszor tapasztalhatjuk az életben, hogy valakire kikiáltanak valamit, a mivel másokat elriasztanak tőlük. Ezek az elriasztottak tulajdonképen nem is tudják, hogy az így kipécézett embertársuk mit vétett, de hát haladnak az árral.

Azt meg teljesen lehetetlen megtudni, hogy ki eresztette ki azt a szót, amely lavinává növekedve elnyeléssel fenyegeti azt az embert, aki mindezekről mit sem tud, s bámulva látja, hogy vagy félnek tőle, vagy irigylik, vagy haragsznak rá, de hogy miért, arról fogalma sincs. De azt sem tudhatja meg, hogy ki haragszik rá, mert a kivel beszél, siet kinyilatkoztatni, hogy neki semmi kifogása sincs a tisztelt polgártárs ellen, de aztán siet is haza, nehogy nagy barátokozást süssenek ki köztük.

Különösen jaj volt ez abban az időben, midőn a nagy szabadságharc alig egy évtizeddel múlt el.

P. városába ez időbe került valahonnan a Szepességéről Ottermayer Radolf. Vett magának hatalmas belsejéget, a melynek kertje a tulsó utcáig nyult, míg a többi belsejégek kertjének közepénél találkoztak.

Az ódon házat kijavíttatta, s ott csendesen de kényelemben élt szép, viruló leánykájával Elizszel, aki ez időben 16 éves volt.

Szép, szőke leányka volt, karesu, ideges ter-

előleg tárgyában beadott kérelmét a képviselő-testület nem teljesítette, hanem tekintettel hosszú betegségére és szolgálati éveinek számára, részére a rendkívüli kiadások terhére 50 korona segélyt szavazott meg.

A kormány és az ipar.

A hazai ipar fejlesztését a kormány körülbelül két évtized óta karolta fel nagyobb lendülettel. Azelőtt is benn volt ugyan a kormány programjában az ipar fejlesztése, de a megvalósítás eszközei még nagyon hiányosak voltak. Az első nagyobb szabású akciót az 1881 évi 44 törvényeinkben látjuk, mely a hazai iparnak jelentékeny állami kedvezményeket biztosított. Ezt a törvényt köztudomás szerint az országos iparegyesület kezdeményezte és pedig 1878-ban. Harmadfél évre volt szükség, míg a törvényhozás elé került és életbe lépett, de ezzel az ipar terén csakugyan élénk mozgalom indult meg, mert az iparosság belátta, hogy a kormányok az ipart nem tekintik többé mostoha gyermeknek.

Egy szebb jövő reménye tünt fel s a kétségbejött közönyt eltünt.

Dacára annak, hogy ez a kedvezményes törvény csak a gyáriparnak szólt, a kézműipar körében is megindult az önmentés munkája.

Legfontosabb jelszó a testületi szervezkedés volt. De ez az eszme is éveket igényelt, míg végre az 1884. évi XVII. törvényeinkben megvalósult. Ezt követte az 1885-iki kiállítás, mely első sorban szintén az ipar érdekében jött létre és az államtól jelentékeny áldozatokat igényelt.

Az 1885-iki kiállítás után visszaesés következett be. De a visszaesés után, midőn a vaskezü Baross Gábor vette kezébe az iparügyet, még hatalmasabb lendület állott be. Az iparnak és kereskedelemnek a vasutakkal való istápolását Baross különösen azért tűzte maga elé, mert belátta, hogy igaza van az országos iparegyesületnek, amely már évekkal előbb egy terjedelmes memorandumban kifejtette, hogy vámügyi önrendelkezésünk hiánya folytán az ipar és kereskedés fejlesztésére a leghathatósabb eszközül a vasuti politika szolgál.

lotta senki a vig magyar dalokat, csak néha-néha zendült meg egy bus, bánatos dal.

Az öreg látta ezt, fájt neki, de érezte, hogy helyesen eszelekedett.

Egy évben alig látták ötször-hatször egymást Eliz és Kálmán. Olyankor egy-egy pillantást váltottak, a mely mintha azt mondta volna: várlak, vágyom utánnad s a másik pillantás pedig, hogy: én is!

Peterdy a szigorlatokat is letette már, a midőn egy napon a folyosón foglalatokodó Elizhez egy koldus asszony jött, alamizsnát kérve.

Máskor is Eliz szokta adni az alamizsnát.

De most mégis úgy megdöbbsent. Az asszony sokkal közelebb lépett hozzá, mint mások szoktak, s midőn pénzt adott át neki, az asszony egy levelet ejtett a leányka lábai elé, s halkán susogta: olvassa el kisasszonykám! A koldus elment.

Eliz pirulva vette fel. Érezte, hogy attól jó, a kitől óhajtja. Lázás kézzel bontotta fel s elolvasta.

Midőn elolvasta, halkán susogta: én is látni akarom! Én is beszélni akarok veled.

S azzal a levelet kis asztalkájának fiókjába dugta.

Egész véletlen volt, hogy Ottermayer az egész lakást látta a szoba ablakából.

Midőn leánya a kertbe ment, kivette a levelet.

Peterdy azt írta, hogy mielőtt egy nagy dologban határozna, még egyszer beszélni akar Elizzel. Legyen este a kertben, ő a hátulsó kerítésen bemászik, hogy elmondhassa mit akar. Hozza

Iparügyünket vezető miniszteriumot kereskedelmi miniszteriumnak nevezték el és semmi se jelzi, hogy a vasuti politika irányítására hivatott miniszter egyszersmind az iparügy élén áll. Ennek leginkább az volt az oka, nehogy a Lajtán túl nehézségek merüljenek fel az ellen, hogy a vasutak a hazai ipar fejlesztésének eszközeivé váljanak.

Midőn az iparügyek Baross kezébe jutottak, az orsz. egyesület részletes programot nyújtott át a miniszternek, aki azt egészen magáévá tette s vaserélyével fokról-fokra megvalósítani igyekezett.

Lukács Béla, Dániel Ernő, Hegedüs ugyanazon az uton haladtak, amelyet Baross Gábor jelölt ki s Horánszky Nándor még egy lépéssel tovább akar haladni, amit már programjából a nemzet régen ismer.

Hogy mit várhatunk a jövőtől az iparfejlesztés terén, arra végleges feleletet senki sem adhat; de hogy az új miniszter nem fog letérni arról az útról, amely Magyarország iparának fejlesztését jelenti, az bizonyos s azt Horánszky Nándor ki is jelentette.

Bizonyos, hogy az ipar terén ma sokkal nagyobb és komolyabb feladatokkal állunk szemben, mint bármikor. A mezőgazdaság válsága káros hatást gyakorolhat az iparra, különösen a vidéki kisiparra. A kisipar bajainak orvoslása tehát kettős erővel nyomult előtérbe, de emellett a szociális áramlatok is komoly veszélyeket rejtenek magukban. Ezeknek orvoslása is napról-napra égetőbb szükségé válik. A megkezdett közgazdasági feladatoknak óriási halmazza előtt állunk s ha ezek megoldása megakad, fejlődő iparunk olyan válságba juthat, amelyből évtizedekig nem tud feloesudni.

A legnagyobb közgazdasági feladatok az iparfejlesztés kérdésével vannak összefüggésben. Érti ezt a nemzet gondolkodó része s ezért irányul a közfigyelem az új kereskedelmi miniszter minden szavára, minden mozdulatára.

Nagy hatalom, széles hatáskör van a miniszter kezébe letéve, de az ipar érdekében kifejtett tevékenysége mégis csak akkor lehet sikeres, ha tömörülnek azok az erők, amelyek a közgazdasági élet terén hatékonyak, mert a nagy prob-

magával az öreg nénit, mert a mit ő mondani akar, a világnak is kikiáltaná. Ha elfogadja ajánlatát, tegyen a szélső ablakba egy bokor eserepes nefelejts-et.

Ottermayer látta, hogy az ablakban már ott kéklik a nefelejts.

Eliznek tehát, az őszinte, nyílt Eliznek titka van atyja előtt.

Hát bizony ez fájt az öregnek.

Hiszen ő nem rejtegette a leányát, szabad volt házába akárkinek bejönni, szabad volt óhajtását előadni. Miért akad mégis valaki, a ki a mindig nyitott ajtó helyett a kert magas kerítését választja.

Ha pedig mégis azt választja, akkor annak nem lehet tisztességes szándéka.

Ha nines tisztességes szándéka — gondolta az öreg — majd én tisztességes gondolkozásra fogom téríteni . . .

A holdvilág felhők között bujkált és az Ottermayer uram kertjében nem volt valami világosság. Vén gyümölcsfák majdnem sötét árnyékba burkolták a kertet.

Eliz remegett is, a midőn a kertbe lépett, alig mert néhány lépést előre menni.

Nem sokára a kert tulsó végén zuhanás hallatszott, majd nem sokára hallani lehetett, hogy valaki határozott léptekkel jön előre a kert főútján. Egyenesen a halvány, fehér ruhás nő felé.

A ki pedig érezte, hogy hibát követ el, de a kit mégis a szive vonzott, hogy láthassa, beszélhessen azzal, a kit választott.

lémák megoldása nem a kormány élén állók feladata; az ő feladatuk csak a vezetés, irányítás.

A közgazdasági élet minden terén folyik a szervezkedés, az erők egyesítésének processussa. Szervezkedik a munkás osztály, a gazdák óriási tömege, csak a kisiparosok szervezkedése halad oly lassú lépésekben, hogy erőit kellőleg kifejteni, érvényre jutni a nemzetnek ez a hatalmas osztálya nem képes.

Új vezért kaptunk, aki nemes idealizmussal küzdötté végig hosszú politikai pályáját, aki a magyar ipar érdekeit szíven viseli és a szervezkedés munkáját eredményre vezeti.

Tömörüljenek melléje az ország iparosai, hogy a nemzet jóvoltáért megvalósíthassa üdvös programját.

A zalaegerszegi kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlése.

A zalaegerszegi kerületi betegsegélyző pénztár folyó évi március 23-án délután tartotta meg másodsorú hirdetett évi közgyűlését az ipartestület székházában.

Ezen alkalommal is kevesen jelentek meg, jelül annak, hogy nem tanúsítanak a tagok sok érdeklődést az egylet működése iránt. A 120 kiküldött tag közül összesen 14-en vettek részt.

Elnök Kovács László üdvözlővén a megjelenteket, miután az alapszabályok rendelkezése szerint a másodsorú hirdetett közgyűlés a megjelent tagok számára való tekintet nélkül megtartandó, a közgyűlést megnyitja.

A múlt közgyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, észrevétel nélkül hitelesített.

Az igazgatóság jelentése, mely minden egyes tagnak írásban megküldetett, elfogadtatott.

Az ülésről fölveendő jegyzőkönyv hitelesítésére Stefanecz József és Szakály István küldettek ki.

Épp úgy elfogadtatott a múlt évről szóló és minden taggal előzőleg írásban közölt zárószámadás.

Előterjesztetett az 1902. évre készített költségterv. — E szerint a bevétel múlt évi maradványban 1582 K 78 f.

— Eliz! — Kialtott fel Kálmán, mikor közelbe ért. Egyedül jött ki?

— Nénémnek feje fáj.

— Ugy érezze magát Eliz, mintha néje is itt volna.

— Majd inkább úgy — szólalt meg egy hang — mintha atyja volna itt.

Eliz felsikoltott. Atyja állt oldala mellett.

— Jól mondta öcsém — szólott Ottermayer megölelve a siró Elizt — hogy rosszul tette, hogy nem néjével jött. De hát látja atyjával jött. Természetesen Peterdy ur, ön leányom kezét keresi.

— Ugy van — hebegé Kálmán.

— De nem így kellett volna.

— Másként is voltam már uram — felelt Kálmán. De köztudomásu, hogy ön gyűlöli a magyarokat . . .

— Én? — Kialtott az öreg. Majd felkacagott. Majd másként fog gondolkozni öcsém. Nos tehát én kijelentem, hogy Eliz kezét önnek adom, még ma lesz az eljegyzés.

Reménykedve s mégis habozva nézett a két fiatal az öregre.

— No mit bámultok? Így lesz. Nagyon természetes, hogy ezek után ezt már halasztani sem lehet. Tessék tehát öcsém azonnal kimenni, a hol bejött és . . .

— Uram e szerint ön csak gunyolódott?

— Dehogy. Csak belátja, hogy leányom jegyesét nem fogadhatom a kertben.

Tessék az ajtónak kerülni.

Tagdíjakból remélhetőleg . . .	19502 K 64 f.
Kamatból, bírság s egyéb . . .	400 K — f.
Múlt évi tagdíj hátralék . . .	17910 K 65 f.
Összes bevétel tehát . . .	39396 K 07 f.

Ennek ellenében a kiadás:

Nyomatványokra	400 K — f.
Főlszerelésre	50 K — f.
Kezelési költségekre	4500 K — f.
Táppénzre	4000 K — f.
Fürdőkre	50 K — f.
Temetésekre	200 K — f.
Kórházi költségre	1500 K — f.
Gyógyszerekre	3500 K — f.
Orvosoknak	5600 K — f.
Bizalmi férfiaknak	400 K — f.
Tartalékalapnak	1800 K — f.
Mult évi teher tartalékalapnak	10680 K 08 f.
Mult évi teher különféltre . . .	6444 K 12 f.
A remélhető maradvány	1271 K 87 f.
Összesen	39396 K 07 f.

A költségvetés minden észrevétel nélkül elfogadtatott.

Miután a felügyelő-bizottság jelentése felolvasatott s az helyeslőleg tudomásul vétetett, a közgyűlés a fölmentvényt a szokásos óvások főtartása mellett a pénztárnoknak megadta.

A tárgysorozat 7. pontja értelmében ezen alkalommal indítványt senki sem adott be, ez a pont tehát tárgytalanná vált.

Most áttért a közgyűlés a tárgysorozat 8. pontja értelmében az igazgatósági tagok választására. Az alapszabályok szerint 2 rendes tag a munkaadók, 4 rendes, 6 póttag pedig a biztosításra kötelezettek sorából választandó.

Többen titkos szavazást kértek, mit az elnök el is rendelt. Szavazatszedő bizottsági tagokká megválasztottak Vörös Gyula elnök, Berger Samu és Veisz Mór.

A megejtett titkos szavazás eredménye szerint megválasztottak: Berger Samu, Szakály István a munkaadók közül, — Illés Elek, Szinger Miksa, Lóvi Henrik és Bedő József a kötelezettek sorából rendes tagokul, — Fábrián Lajos, Zambolt Károly, Slezinger Pál, Veltner József, Nagy Károly és Zsazsa Vencel póttagok.

— Hát uram én kijelentem, hogy befogok menni, s ha az ajtó be lesz zárva, betöröm.

Ottermayer kacagott.

Kálmán ingadozó léptekkel távozott, Ottermayer pedig felvezette a leányát, simogatva izzadt homlokát, törölgetve könyeit.

— Kis bolondom — szolt hozzá gyöngéden — hát nem hitted, hogy a te óhajtasodat ha lehet, teljesítem. Lásd most már a tied. Mindjárt nevetni fogsz.

Vezette leányát egyenesen a kapuhoz.

Nem sokára ingadozó léptekkel közeledett Kálmán.

Ottermayer kezét fogott vele.

— Na lássa ösém, így kellett volna csinálni. Jó szerenese, hogy nem késő.

Mindjárt áthivatott az öreg egy néhány szomszédot s meg is tartották az eljegyzést.

Ismét megcsendült Eliz esengő hangja. A busnóták helyett elővette a vig magyar nótákat.

Egy alkalommal megsugta az öreg Kálmánnak, hogy ő mennyire nem magyar gyűlölő. Hiszen a magyarok mellett harcolt. Meg is mutatta katonai okmányait.

— De látja, ma még mindig olyan idő van, a mikor nem lehet ezzel dicselkedni. Magának mégis tudni kellett ezt.

Kálmán megcsókolta a kezét, a mely a magyarokért küzdött.

Ami Elizt még boldogabbá tette — ha lehetett!

P. I.

A felügyelő-bizottság tagjaiul egyhangulag megválasztottak: Heinrich Pál és Klosovszky Ernő a munkaadók sorából, — Horvát György, Missoni Bernát, és Fischer József a kötelezettek közül.

A tárgysorozat utolsó pontja értelmében megválasztották a választott bíróság tagjaiul Morandini Tamás és Pleiffer Henrik rendes, Mautner Jenő póttagot a munkaadók közül, — Fuchs Jenő, Hegyi József, Pécsi Mihály és Hübsch Emil rendes és Unger Sándor póttagot a biztosításra kötelezettek sorából.

Miután ezzel a tárgysorozat kimerítettett, elnök megköszönte a megjelent tagok türelmét, a gyűlést bezártnak nyilvánította.

Hirek.

Egyházi kinevezés. Legáth Kálmán szenttamási plébános és molnári apátot Dr. István Vilmos szombathelyi megyéspüspök mint kegyur Zalaezerszegré plébánosnak nevezte ki.

Értekezlet mezőgazdasági ipartelep létesítése tárgyában. F. hó 5-én Elek Ernőnek a Zalamegyei Gazdasági Egyesület megbízásából történt felhívására szép számú közönség gyűlt egybe Nagykanizsán a városháza dísztermében. Az értekezlet célja volt Nagykanizsa vidékén egy lenkikészítő és lenbevártó telep létesítése. Az értekezlet elnökül Jerfy Adolfot, jegyzőül Elek Ernőt választotta meg. Füredi Lajos kassai gazdasági tanintézeti tanár, miniszteri kiküldött tartott ezután nagy érdeklődéssel hallgatott előadást, melyben bebizonyította, hogy rendszeres kezelés mellett az annyira elhanyagolt lentermelés a gazdáknak kitűnően jövedelmez, amennyiben egy hold föld hozamának tiszta eredménye legkevesebb 105 K-ra tehető; ismertette nagy részletességgel a lentermelés minden fázisát a vetéstől a behordásig, illetve a beszállításig, mely célra szolgál a lenkikészítő, illetve a lenbevártó telep; ismertette az országban létező lenbevártó telepeket, azok felállításának feltételeit. — Az előadáshoz többen hozzászóltak, míg végül egyhangulag kimondták, hogy a lentermelés felállítását rendkívül üdvösnök és kívánatosnak tartják s az ügy további vitelére egy szűkebb körű bizottságot küldtek ki, melynek tagjai lettek: Bosnyák Géza, Elek Ernő, br. Inkey Pál, Jerffy Adolf, Gruner Lajos, Kherndl Imre, Lengyel Sándor, Koller István, Luizer Sándor, Löwenstein Emil, Sommer Ignác, Stern Sándor, Sturgel Géza, Szentmihályi Dezső, Vécsey Zsigmond. A bizottság Füredi tanár vezetésével megtekintette a telep helyét Nagykanizsa város határában Sáncz község közelében, mely terület a jelenvolt szakértő véleménye szerint egy ily telep felállítására predestinálva van. Nem kételkedünk Nagykanizsa város áldozatkészségében, hogy ezen telep felállításához a kijelölt helyet átengedi, mert hisz ezt a város és Zalamegye gazdaközönségének jól felfogott érdeke egyaránt kívánják. A jelen volt gazdák már 300 hold termetését biztosították, így ha a magas kormány jó indulata is megnyerhető ezen ügynek, úgy már ez idén érezni fogjuk az „Első dunántúli lenbevártó és kikészítő telep” nagy befolyását a zalamegyei gazdasági viszonyokra.

A zalaegerszegi fogasztási szövetkezet dr. Kele Antal elnök elnökle alatt tartotta évi rendes közgyűlését, amelyen úgy a felügyelő bizottságnak, mint az igazgatóságnak a jelentését, az 1901 évi mérlegszámát, a nyereség- és veszteség számát a közgyűlés elfogadta s úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak az 1901 évi működésüket illetőleg a felmentvényt megadta. A 637 K 73 f tiszta nyereséget a tartalékalaphoz csatolja és elhatározza, hogy az ezután belépő tagok a 20 K-ás üzletrészen és egy korona beiratási díjon felül a tartaléktökéhez üzletrészenként 2—2 K-t tartoznak fizetni. Az igazgatóság tagjai lettek: dr. Kele Antal elnök, Németh Gábor alelnök, Bedő Vendel, Czebe Károly, Kis Lajos és Kaufman Mátyás. A felügyelő bizottság tagjai megválasztottak: dr. Zarka Zsigmond, Kern Antal, Németh Elek, Takács József, — Végül a közgyűlés elismerésének adott kifejezést dr. Kele Antal társulati elnök irányában, aki a szövetkezet ügye körül odaadó buzgósággal fáradozik.

Tanfelügyelői látogatás. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, vármegyei tanfelügyelő f. hó 24-én Nagykanizsán az állami iskolai gondnoksággal ülést tartott, amelyen megtárgyalták az állami polgári fiú és leányiskola legfontosabb személyi és dologi viszonyait, megállapították mind két állami iskolának első költségvetését; majd tárgyalás alá vették az állami elemi iskolák ügyeit különös tekintettel a szervezendő önálló gazdasági iskola, a felszerelés és butorzatnak az átvételekor megállapított pontozataira; a következő napokon a kir. tanfelügyelő az izr. polgári fiúiskolát, valamint az izr. elemi fiú és leányiskolát látogatta meg.

A zalaeszentgróti jótékony izr. nőegylet saját pénztára gyarapítására kitűnően sikerült zártkörű táncmulatságot rendezett folyó hó 22-én a Morgenstern-féle kávéház helyiségeiben. A derült jókedv és kedélyesség egész reggelig együtt tartotta a mulatókat, ami eléggé bizonyítja, hogy ott mindenki pompásan érezte magát. Mintha csak a társadalmi ellentétek egy percére kiegyenlítődték volna, oly gyönyörű egyetértésben látszott összeforrni ott a mulatók nagy csoportja. Az erkölcsi siker mellett azonban igen szép összeg, — mintegy 210 korona tiszta jövedelem — folyt az egylet pénztárába. Az első négyest 40 pár táncolta. Felülfizettek: gróf Bathyány Gedoné (Kustány) 20 korona, Kublin Zsigmond (Budapest) 10 korona, Morgenstern Gyula (Daruvár) 10 korona, Lakenbacher Fülöp (Budapest) 6 korona, Roth Mór (Kisgyőr) 5 korona, Hochsinger Sándorné (Csáktornya) 4 korona, Kublin Lajos (Budapest) 4 K, Neumann Mór, Hamburger Salamon 3—3 korona 60 fillér, Morgenstern Henrik, özv. Grünwald Jakabné, Kublin János 3—3 korona, Viosz József 2 korona 80 fillér, Mosonyi Henrik, Ungár Sámuel (Kehida) 2—2 korona 60 fillér, Rothschild Ödön (Nagykanizsa) 2 korona 40 fillér, Morgenstern Artur (Zalaapáti) 2 korona 40 fillér, Grünberger Netti (Pakod), Horoviz Netti, Keszler Mór, dr. Misner Antal, Rozs Matild, Nagy Sándor, Marsal N., Farkas Anna, Stern Manó, Krenn Radó, N. N., N. N., Breuer (Bezeréd) 2—2 koronát, Misner Dávidné, N. N. 1—1 korona 80 fillér, Korein Miksa, dr. Mehr Mór, Hoffmann Pál (Budapest), Politzer Jenő és Izidor, Politzer Sándor (Türje) 1—1 korona 60 fillér, Steiner Ádámné 1 korona 80 fillér, Stern Sándor, Hallek Rudolf, Szamek Adolf (Zalaezerszeg) 1—1 korona 20 fillér, Steiner Dávidné, özv. Müller Miksáné, Krausz Lipót, Politzer Mór, Weltner Márton, Fleiner Samu, Scholtz Károly, Hoffmann Mór, Weiss Lajos 1—1 korona, Willner Béla, N. N., Fleiner Vilmos, Hermann János, Erdélyi Mór (Bókaháza) 80—80 fillér, Szalai Ignác, Bonyhád Pál, N. N., Hamburger Mátyás, Kaufmann Mór, Pollák Pinkász 60—60 fillér, Krausz Rezső, Trebies Pál N. N. 40—40 fillért. Fogadják az illetők ez uton is az izr. jótékony nőegylet választmányának hálás köszönetét. A rendezőség megbízásából Barta Albert egyleti titkár.

Adomány. Néhai özvegy Farkas Dávidné végrendeletileg 200 koronát hagyott a helybeli szegényeknek oly kikötéssel, hogy ezen összeg csak özvegyek közt osztandó szét. Az adományt rendőrkapitányi hivatal szétosztotta.

Erdészeti államvizsga határidejűl f. évi április 21-ike tüzetett ki Budapestre. A vizsgálat az „Országos Erdészeti Egyesület” székházában délelőtt 9 órakor fog megkezdetni s folytatólóg megtartatni. A kérvények ugyanoda intézendők.

Eltűnt leány. Miller Maresa 13 éves leány a minap Egerszegré jött, hogy idősebb nővérének a ruhája elszállításában segítse. Mialatt rövid időre magára maradt, nővérének ruháját magához vette és eltűnt. Valószínű hogy a vásárosok elesalták. Most körözik a kis szökevényt.

A régi hatfiléres frankójegyek érvényessége március 31-én megszűnik, s a vörösbarna frankójegyekkel bérmentesített küldeményeket, mint bérmentetleneket megfelelő díjjal fogják megterhelni.

Elegáns karaván. Ellentmondásnak látszik, de mégis megtörtént, hogy egy cigánykaraván elegánsan rukkolt ki az országutr. Az egyik morén jaquett ékeskedett, a másik ulsterben, a vajda eszászárkabátban parádézott, az asszony pedig impregnált esőköpenyekbe, Menschikoffokba volt öltözve. Csodálatos tarka nép volt, meglátszott rajtuk, hogy nem mondva csinált ruhát visel-

nek. Megállapította ezt a vizsgálat is, mert az elegáns karavánt bekísértette a szolgabíró s kiderítette, hogy ruháik egytől-egyig lopottak.

Adóügyi kinevezés és áthelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Szakács Károly naszói adóhivatali gyakornokot a perläki adóhivatalhoz adóügyi kinevezte, Hefman Rezső nagykanizsai adóhivatalhoz pedig hasonló minőségben a torjai adóhivatalhoz áthelyezte.

Himlő oltás. A városi tisztviselő orvos a gyermekeknek himlő elleni beoltását április első napjaiban teljesíteni fogja. Mindenki tartozik az oltásra kötelezettek az oltás helyére igazítani. Jogukban áll azonban az illetőknek az oltást külön is eszközölni. De oltás nélkül senkinek sem szabad gyermekét hagyni, különben megbüntetik.

A keszthelyi önkéntes tűzoltó egyesület 23-ik évi rendes közgyűlését Schadt János egyleti elnök elnöklésével tartotta. A felolvasott elnöki jelentés szerint többszöri kénytelenül kivül 4 tüzeset volt az 1901 évben; a város az egyesület részére a Piller-féle házát megvette az őrtanya szomszédságában, miáltal az egyesület az őrtanya mellett állíthatta fel a mászó házat; Szodgár István községi elemi iskolai tanító a tűzoltókat hetenkint elméleti és gyakorlati oktatásban részesítette; 3.857 K 31 f kiadás mellett a számadást 266 K 41 f maradvánnyal zárták be; A közgyűlés a jelentést tudomásul vette s úgy a pénztárosnak, mint a számvizsgáló bizottságnak jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét. — Az 1902. évi költségvetést 3.586 K 42 f bevétellel s ugyanannyi kiadással irányozták elő. A tisztviselés eredménye: Schadt János elnök, Nagy István alelnök, Juhász Antal titkár; választmányi tagok: Beck Sándor, Csathó Alajos, dr. Derzsényi Árpád, Gyarmati Lajos, dr. Illés Ignác, Hoffmann Arnold, Hoffmann Soma, Imrik János, Lénárd Ernő, Opperl Károly, Pető Vilmos, Horváth Károly, Reischl Imre, Salamon János, Takács Imre, Uhlmann Vencel. A csapat tisztikara: Sehersing József főparancsnok, Harasztovitz István alparancsnok, Szollár István mászó osztály parancsnok, Szerdahelyi Jenő szivattyúparancsnok, dr. Mojzer György egyleti orvos.

A balatoni Halászati Társulat Dr. Dezsényi Árpád társulati alelnök elnöklésével április 16-án Keszthelyen tartotta közgyűlését, amelyen felolvasták és tudomásul vették a választmányi jelentését, amelyet vita nélkül jóváhagyólag tudomásul vették. — A számvizsgáló bizottság nevében előterjesztett jelentés szerint az 1901. évi bevétel 52.410 K 82 f, a kiadás 48.001 K 74 f s így a pénztármaradvány 4.409 K 08 f volt; a közgyűlés a felolvasott jelentés alapján a társulati pénztárosnak a felmentvényt megadta. A választmány javaslatához képest az 1902. évi költségvetésirányzatot 48.559 K 09 f bevétellel és 43.086 K 05 f kiadással állapították meg. — A számvizsgáló bizottság tagjaivá az 1902. évre Virius Vince, Fekete Zsigmond, és Wentzeli Pál választották meg. — A szavazatra jogosultak számát 36-ban és azok szavazatának számát 1.043-ban állapította meg a közgyűlés. — A választmány javaslatához képest a közgyűlés a bérlő részvénytársaságnak próbaképp azt a nagy kedvezményt nyújtja, hogy az 1901. és 1902. évekre előzőleg megállapítva volt 750—750 ezer darab egy éves, legalább 10 cm. hosszú pontyivadékot a bérlő részvénytársaság az általa kötelezőleg már felajánlott 40.000 drb. legalább 16 cm. hosszú ugynevezett gyorsnövésű pontyivadékkal helyettesíthesse s ezen ivadékot 1902. évi április hó végeig multhatatlanul a Balatonba helyezze. — A közgyűlés a választmány javaslatához képest a salzföldi kisbirtokok részére évi 74 K halászati haszonbért szavazott meg 1900. január 1-től visszamenőleg; elhatározta továbbá a közgyűlés, hogy a balatonfüredi közbirtokosság évi haszonbérére 13 K 60 f-rel, az arási közbirtokosságé pedig évi 6 K 69 f-rel pótlandó. — Végül a közgyűlés a Kővágóörsi közbirtokosság és a bérlő részvénytársaság között létrejött megállapodást egyhangulag tudomásul vette.

A levelezőlapok portója. Még mindig kerülnek feladásra 4 filléres levelezőlapok, melyek az előirt 1 filléres pótdíjgyel nincsenek ellátva, s ennek folytán a kézbesítés alkalmával pótdíjjal terhelhetnek. Az ebből származó kellemetlenségek elkerülése céljából figyelmeztetjük a közönséget, hogy 4 filléres régi kiadású levelezőlapokat 1 filléres pótdíjgyel kell ellátni.

Tüzek. Bödeháza kigyuladt Szami István háza, amelyben bérlők laktak. Bánfi Anna és Csanosár Anna bérlők erősen tüzeltek a nyitott tűzhelyen s az alacsony ereszt tüzet fogott. Leégett két lakház, megsemmisült sok takarmány. A kár 1100 K. — Rózsásszegben Gerebenics László lakóháza leégett. A tüzet a rozzant vas-kályha kürtjének sziporkái okozták. A kürt közvetlen az ereszt alatt volt kivezetve az udvarra. Kaszás Anna kányavári hegyi lakós padlásán felhalmozott széna kigyulladt s a hajlék porráégett.

Egy pár csizma. Kocsis Imre zalaegerszegi eszmadia még február végén vásárra ment valami őrségi faluba s Kámán István bucsai ember volt a kocsisa. Ugy látszik jó vásárt csapott, mert visszafelé betért a zalapataki csárdába, ahol a fuvarosnak is fizetett egy ital bort. Ezek között elveszett a ládából egy pár csizma. Kocsis Imre a hiányt csak itthon vette észre. Panaszra folytán vallatásra fogták a fuvarost, aki azonban erősen tagadott, de kiküzdötték a házat s megtalálták a rejtgetett lábbelit.

A rozsz bor. László Vince pákai lakós Hoffmann Izrael pákai koresmájában mulatott. A harmadik vagy hányadik liter bort nem találta olyan jónak mint az első, ezért a jobbikból követelt egy üveggel. A koresmáros azonban azt állította, hogy ez is csak abból való. László Vincze igazságát avval akarta bizonyítani, hogy a borral telt palackot a koresmáros fejéhez vágta s a piros bor összevegyült a piros vérral.

Gyujtogatás. Szabó János háshágyi lakós prés-háza kigyulladt s a hajlék leégett. A vizsgálat megállapította, hogy gyujtogatás esete forog fenn, mert a hajlék kívülről gyulladt ki s a gyujtogató lányomait is megtalálták.

Reményteljes csemeték. Kovács József 11 éves és Hegyi Gyuri 9 éves fiuk a folyó hó 17-én városunkban megtartott országos vásáron csavargva Illés Gyula jánosházi kalapos sátrába mentek, s az ott kirakott kalapokban gyönyörködtek. Megtetszettek ezek a fiuknak, Kovács tehát 2 gyermekkalapot leemelt, azokat átnyújtotta társának a ki velük szépen meglépett. A kaszaházi réteken megosztokodtak a zsákmányon s hazavitték a kalapokat. Hegyi anyja azonban nem akarta a lopott kalapot elfogadni s jelentést tett az esetről. Kovács a lopás sikerültén fölbuzdulva, később ismét visszament a kalapos sátrába és még egy kalapot lopott, de észrevették s elfogták a fiút. Ennek azonban sikerült a kalapos kezei közül kisiklani s a sokaság közt eltűnt.

Részeg lovak. Hogy vannak embertársaink között olyanok, akik barátai lévén a gyöngyöző nedűnek, élvezettel iszogatnak egy-két kvaterkát, aztán isznak még néhány pohárral s ha már benne vannak az iszogásban — hiszen olyan könnyen folydogál lefelé — isznak még s biz' isten könnyen megesik az emberen, hogy itókás lesz s ki csap a rendes kerékvágásból. Ez megtörténik. Ittas embert tehát lehet látni. De részeg lovat, ez mégis csak ritkaság számba megy. Ilyen ritka látványban gyönyörködhetek azok, a kik a minapi ujongozás alkalmával Bak irányban utaztak. A jókedvű legények ugyanis megtréfálták egyik kocsisukat, leittatták őt is, lovaikat is. Volt aztán riadalom. A lovak táncoltak, ugráltak, dülöngtek a kocsiban. Egyik előre huzott, a másik hátrafelé igyekezett. Végre is bekellett őket egy istállóba kötni s megvárni, míg kijózanodtak, a mit a legények arra használtak föl, hogy folytatták a mulatságot.

Lelkiismeretes éjjeli őr. Az éjjeli őrök arra valók volnának, hogy polgártársaik személye és vagyona biztonságát őrizzék. Lapat Ferenc torma-földi lakós nem úgy gondoskodott. Éjjeli őrnek volt kirendelve, de megunt az éjszaka hidegét s betért Czigány Lajosékhöz. Czigányéknál egy vendég volt, aki mellényét letette egy székre. A mellényzsebben 22 K huzódott meg. Az éjjeli őr észrevette a pénzt és el is emelte, de alig tudott belőle egy pakli dohányt venni, már megcsipték.

Fakályha. Szemplé Frigyes kemendi illetőségű elmebeteg a csatári erdőben csavargott. Hideg szél fújt, fázott szegény Szemplé s mikor egy odvas fát talált, tüzet rakott az oduba, hogy felmelegedjék. A vén fa tüzet fogott s mikor a láng magasra csapott, Szemplé megijedt és elszaladt. Néhány fa leégett, de a tüzet hamarosan elfojtották.

Boszuálló vállalkozó. Barthalos István pápai ügyvéd a Zalalövőhöz tartozó nagyhegy pusztai birtokán költséges kutat ásátott. Alkuba bocsátkozott Pisóf András jánosfai kutatóval, de hosszas tárgyalás után sem tudott vele megegyezni. A vállalatot más kutató kapta meg. Pisóf boszút esküdött a kut ellen. Először avval fenyegetőzött, hogy a vizet megmérgezi, de aztán megelégedett avval, hogy egy sötét éjszakán a készülő félben levő kutat úgy megrongálta, hogy az bedőlt s az építőnek több száz korona kára lett. Az élelmes vállalkozót a bíróság felelősségre vonja.

Pincészeren. Varga Károly rédiesi lakós kiment a hegyre egy kis italt elfogyasztandó. Sokszor került a kancsó, megesak megtelt újra. A gazda a jól befűtött kályha mellől nézegette a perme-tező esőt, mikor pedig már eléggé berugott, elbandukolt hazafelé a sötét éjszakában. Mire a falu alá ért, háta mögött kivilágosodott az ég pereme. Varga Károlynak a pincéje égett. A gazda égve hagyta a tüzet s a sövény fal tüzet fogott. Elégett még a boros hordó is. Ezt sajnalta Varga Károly legjobban, mert a rozzant vityilló nem sokat ért.

A Kupeczek. Varga János és Szakonyi József salomvári lakósok együtt kupeczkedtek. Legutóbb a novai vásárra mentek s ott vettek is két tehenet, amelyeket azonnal eladtak. Néhány forintot nyertek az üzleten. Az osztozásnál azonban megszakadt a régi barátság. Egyiknek több volt a befektetett tőkéje, ezért nagyobb osztalékra tartott számot, a másik más jogon igényelte a nagyobbik részt s ezen alaposan össze veszték. Varga János annyira felbőszült, hogy késével Szakonyi lábába szurt s egy fűtykessel hatalmasan fejbe vágta. Szakonyit elborította a vér s két hétig ágyban kénytelen feküdni.

Ripacs bandája. A híres cigány bandája a vezérfőrségbe kerülésével szétugrott s két vármegye cigánysátaiban rejtőztek a szövetség tagjai. Legutóbb Forgács Zeri cigányleányt fogták el Veszprémmegyében s Zalaegerszegre kísérték. Ez a leány tevékeny részes volt a bandának, a lopott tárgyak egy részét is ő szállította az orgazdákhöz. Bekerült ő is Ripacs mellé a fogházba.

Száz év előtti divat. Naponkint van alkalmunk a divat változatról meggyőződni. Mint egy szeszélyes hölgy, úgy változik minduntalan hol szép, hol rut alakot öltvén fel. Az éles emberi elme unos-untalan azon töpreng, hogy új változatokat eszeljen ki; de, hogy időnkint a régi divat ismét visszatér, hogy a rég elmúlt és már feledésnek menni látszott formákat a lomtárból ismét előszedi a divat hóbortja, bizonyosárra Horváth Ferencné helybeli lakósnál lévő antik ruhadarab. Ennek a 70 év körüli anyóknak u. i. van egy köténye, mely 100 esztendősnél idősebb. A kötényt anyjától örökölte, aki 40 éven át viselte. A kötény fehér moll féle szövettel készült. Alakja bő, szegélyezett, majdnem a mostani divat szerint szabva.

Bestiák. Egy felsőlendvalakosi asszony éjszaka ballagott hazafelé Alsőlendváról. A gyanútlan asszonyt három alsőlendvalakosi ember s egy ismeretlen csavargó megtámadták pénzt, valami 10 koronát, elvették s úgy bánták el vele, hogy a szegény asszony még panaszra menni is szégyelt. A három lendvalakosi embert elfogták, az ismeretlen csavargót pedig nyomozzák.

Rakoncátlankodás. A Csás felé vezető uton lévő hidak egyikét garázda emberek a napokban megrongálták, a karfákat lerombolták s az árokba dobták. A ki a tettesekről fölvilágosítást tud adni, közölje ezt a helybeli rendőrséggel.

Elveszett váltó. Egy 20 filléres aláírt kitöltetlen váltó a városban elveszett. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségen.

Képmellékletünk, a melyet a mai számunkban adunk, Kathreiner-nek egy kép-tárgyat nyújtja. E kép eszméje épen oly eredeti, mint az előző években nyilvánosságra hozott és emlékünke vésett Kathreiner képek-é. E képek gyűjteménye Adams reményteljes bécsi művész eredeti compositióival örvedetesen gyarapszik. Egy vidor parasztleány, a csattanó egészség és munkakedv jelképe, aratásról hazatérőben a napórette, gabnaltelt kalászkok között halad. Maga a tárgy, valámint annak művészies szép kivitele egyformán elragadó. Ujabb bizonyítékát adja annak, hogy a Kathreiner cég mennyire törekszik propagandájának eszközét a szép és kellem követelményei-

vel összhangba hozni. Azért nem is esodáljuk, hogy ha egy ily kitűnő cikket, mint a milyen a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé, ily izléses és rokonszenves módon ajánlják a közönségnek, a törekvés jutalmául szép és állandó siker is következik be.

Alapszabály jóváhagyás. A zalaegerszegi nőegylet módosított alapszabályait a belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

Berugott fővel a halálba. Francies Ferenc berugott fővel bort szállított a keszthelyi uton és utközben a lovak közé esett; a koesi keresztül ment rajta és meghalt.

A pécsi borvásár. A folyó hóban — amint írják — megtartott borvásárnak csak erkölcsi eredménye volt, az anyagi eredmény és haszon legfeljebb csak a jövőben lesz remélhető. A vásár iránt, amelyen 47 bortermelő 4070 hektoliter bort jelentett be eladásra, inkább csak a nagy közönség érdeklődött. Igen kevés eladás történt, a borvásárnak pedig az volna első sorban a feladata, hogy a borok eladását a termelők érdekében előmozdítsa. A pécsi borvásárt rendező bizottság Darányi miniszterhez intézett fölterjesztésében, illetve jelentésében a borvásár eredményül a többi között a következőket írja: „Vételek a vásár tartama alatt jelentékeny mennyiségben nem történtek, legalább ilyenek még be nem jelentettek. Vidéki és helybeli kereskedők, vendéglősök, de magán személyek részéről is tapasztalt feljegyzések nagy száma és kezdeményezett alkudozások azonban alapos reményt nyújtanak, hogy a vásárnak a nyert, kétségtelenül nagy erkölcsi sikerén felül, meglesz az anyagi eredménye is. Bizony elég szomorúan jellemzi a borértékesítés körül általánosan növekedő pangást, hogy egy elsőrangú vidéken rendezett borvásár így végződött.

Öngyilkosság. Lásztávecz Mátyas padbreszti lakos saját padlásán felakasztotta magát.

Ludlopás. Szép, kövér ludakat hizlalt a Járum utcában egy menyecske. Öröme telt benne, ha a ludak hizását látta. A napokban kijelölte, hogy melyiket öli meg husvét első napjára, melyiket második napra s már előre örült annak a gondolatnak, hogy családját minő izletes peccsenyével fogja delectálni. De ember tervez — és a tolvaj végez. Szombaton virradóra a szép kövér ludakat, egy peccsenyére éhes tolvaj ellopta.

Szomorú baleset. Folyó hó 23-án egy katona lovát jártatta az Olai utcában, a ló megijedt és bezaladt a Rozenkrancz-féle vendéglő udvarába, de a kerítés mellett a ló is összezúzta az orrát, a katona pedig fejével a kerítésnek zuhant eszméletlenül. Rögtöni orvosi kezelés alá vették és nagysokára magához tért.

Állategészségügyi kimutatás vármegyénk területén f. hó 23-án a hivatalos adatok alapján: *lépfene*: Náprádfa 1 u., Nova 1 u.; *veszettség*: Pórszombat 1 u., Németfalva 1 u., Orosztony-baksaháza 1 u., Ukk 1 u., Vitenyédzentpál 1 u., Tüskeszentpéter 1 u., Zalacsány 1 u., Szentgrót (polgárváros) 1 u., Zalakoppány 1 u.; *ivarszervi hólyagos kiütés*: Cserenesócz 1 u., Deklezsin 1 u., Felsőbisztrice 1 u., Rédies 1 u., Zalalövő 1 u.; *rühkór*: Karos 1 u.; *sertésorbán*: Mindszentkál 8 u.; *sertésvész*: Baglad 5 u., Belieza 1 u., Petrivente 1 u., Szentpéterföld 6 u., Tárnokoroklán 4 u., Alsópusztakövecz.

Vetőmagvak ára. Mauthaer Ödön budapesti magkereskedő értesítése szerint Budapesten 50 kilogrammonként: *vörös heremag* 45—55 K; *lucerna* 62—66 K; *muharmag* 13—14 K; *tavaszi búkköny* 8½—9 K; *baltacim* 11—12 K.

Ruha bérlet. Zucker Imre férfi szabó üzlete Zalaegerszegen, Kossuth Lajos utca 45 (Fischer ház). Ajánlja magát a tavaszi idényre a lelegegység kivitelű ruhák elkészítésére. Ujjonnan bevezetett ruha bérletét a n. érdemű közönség b. figyelmébe ajánlja; bérlet jegyzékét (prospectus) kívánatra ingyen küld. A legfinomabb Cheviot és Kamgarn szövetek raktáron vannak, olcsó bevásárlásaimnál fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. vevőimnek a legolcsóbb árakkal szolgálhatok.

Téli vasúti menetrend. Érvényes október hó 1-től. *Zalaegerszegről* indul: a) *Bobára* 9 óra 29 p. reggel, 4 ó. 12 p. délután; b) *Csáktornyára* 4 óra 59 p. reggel, 5 óra 52 p. délután. *Zalaegerszegré* érkezik: a) *Bobáról* 8 óra 39 p. reggel, 5 óra 45 p. délután; b) *Csáktornyáról* 9 óra 15 p. reggel, 8 óra 24 p. este. *Helyi*

lekedés Zalaegerszeg és Szentiván között: *Zalaegerszegről* indul *Szentivánra* 6 óra 42 p. reggel, 11 óra 42 p. délelőtt, 2 óra 33 p. délután, 8 óra 30 p. este. *Zalaegerszegré* érkezik *Szentivánról* 8 óra 05 p. reggel, 1 óra 57 p. délután, 4 óra 01 p. délután, 9 óra 47 p. este; *Szentivánról* indul: a) *Nagykanizsa felé* 5 óra 55 p. reggel (vegyes vonat), 12 óra 25 p. délután, 3 óra 13 p. délután (gyorsvonat), 9 óra 05 p. este, 2 óra 21 p. éjjel; b) *Szombathely felé* 7 óra 22 p. reggel, 1 óra 16 p. délután (gyorsvonat), 3 óra 17 p. délután, 2 óra 15 p. éjjel. *Nagykanizsáról* a vegyes vonat *Szentivánra* érkezik 7 óra 02 p. este.

Irodalom.

A Magyar Hirlap mint legfüggetlenebb, semmiféle pártfégyelemnek alá nem vetett organuma a szabad sajtónak, immár teljes tizenegy esztendő óta szolgálja a magyar közönség érdekét. Ez a szolgálat a legeszményibb, mert egyes-egyedül hazafias elvek érdekeinek az előmozdítását jelenti. A Magyar Hirlap jelszava: »A haza minden előtt«. Ehhez képest rendületlenül és megalkuvást nem tűrve harcol minden igaz magyar ügyért. Iránya szabadelvű, és demokrata. A nemzet minden hí fiának egyforma jogaiért küzd folytonosan. Legnagyobb jutalma ehhez képest a szabad magyar nemzet rokonszenve. A Magyar Hirlap politikai cikkei elsőrangú publicisztikák, kik közt a lapvezér, dr. Hertza Tivadar közgazdaságunk legfontosabb érdekeinek a megvitatója és védelmezője, mint különben is e téren európai nevű kapacitás, jelentékenyen szerepel.

A lap szépirodalmi részét az egész mai magyar szépirodalom legkitűnőbb írói szolgáltatják. Regényei a hazaiak mellett nagyhirű külföldi írók alkotásai. A Magyar Hirlap a magánélet tisztaságának is époly fáradhatatlan oltalmazója, mint a közéleté. Ehhez képest finom és előkelő hang jellemzi minden közleményét. Rovatai rendkívül érdekesek és frissek. Művészeti kérdésekben igazi kapacitások világosítják fel az olvasót a lap hasábjain. A társaság rovatban vidám színezetű mulattató olvasmányt ad a Magyar Hirlap, rendszerint olyat, a mely aktuális vonatkozású. A Magyar Hirlap páratlanul álló kedvezményekkel is kedveskedik előfizetőinek, amelyek közül a legnagyobb szerűbb az az ingyen könyvtár, amit karácsonyi ajándékkul küld szét rendes hivi közt. Minden előfizető annyit kötet pompás regényt kap ugyanis karácsonyra, teljesen díjlanul, ahány hónapig egyvegyben volt előfizetője a Magyar Hirlapnak, ha mindjárt havonként küldte is be az előfizetés megújítását. Így tehát a ki az egész évben hí marad a laphoz, összesen tizenkét kötetet kap. A többi kedvezmény is fölöttébb értékes. Kedvezményes áron negyedére 9 K 50 fillérrel fizethetnek elő a Magyar Hirlap előfizetői lapunkra és az Ország Világ képes heti lapra (12 korona rendes ár helyett). A legjobb képes gyermeklapot ¼ évre 1 koronáért rendelhetik meg nálunk és általunk előfizetőink. A m. kir. állami, valamint a megyei és városi rendőrhatalóságok és a m. kir. esendőrség a Magyar Hirlapra és a Rendőri lapokra (a magyarországi rendőrhatalóság hivatalos közlönyére) együtt ¼ évre 8 koronával fizethetnek elő nálunk (a rendes 12 korona ár helyett). Előfizetéseket elfogad a Magyar Hirlap kiadóhivatala, Budapest, V. ker., Honvéd-utca 10. sz. a.

Nehezen várt vendég. A fővárosban szombaton reggel, a vidéken vasárnap reggel nagy a nyugtalanság a gyermekszobákban. Az apróságok sürögnek-forognak, minduntalan az ajtóhoz futnak és kinéznek az udvarra, majd az ablakon át az utcára. És a hogy az egyik elküldte magát, hogy: jön, jön, örömmüjögésbe törnek ki mind. Jön a nehezen várt vendég! Jön a levélhordó, ki hozza a „Kis Lapot”, a gyermekek legkedvesebb gyermeklapját, melynek minden egyes száma új örömet, új szórakozást hoz magával. A most folyó félévben már a második nagyobb elbeszélést közli. Címe: A csillagszemű juhász és a legszébb magyar népmeséket szövi művészi egészszé. E hosszabb elbeszélésen kívül, melynek szerzője Sebestyén Ede, minden számhoz kisebb történeteket, meséket, jeleneteket, tréfákat, rejtvényeket hoz. A folyó évi januárban megindított új rovatok az utóbbi számokban újra gazdagodtak egygyel. Címe: Apróságok a szomszéd-világból. Célja, hogy szórakoztatva juttassa a gyermekeket hasznos tudnivalókhoz, mint azt az Ezeremester rovatba foglalt közlemények is teszik, melyek játék-formájában könnyű fizikai kísérleteket mutatnak be az apró olvasóknak. Kunos Ignác minden második számban egy-egy szép török mesét ír. Nagy Endre pedig Kerekes Palkó kalandjaival és egyéb tréfákkal mulattatja a Kis Lap olvasóit. Állandó rovatok még az iskolai életből vett apróságok, a találós versek, a fogós kérdések, az innen-onnan. Szóval Forgó bácsi és társaszerkesztője Roboz

Andor, valamint a lap piktorai is mindent megtesznek, hogy a Kis Lap minél változatosabb tartalommal minél szebb képekkel jelenjen meg és hogy a Kis Lap maradjon az, a mi most; a gyermekek legkedvesebb, nehezen várt vendége. A Kis Lap előfizetési ára negyed évre 2 K, mely összeg a lap kiadóhivatalához (Budapest, Kerepesi-ut 54.) küldendő.

A Napkirály. A Napkirálynak, XIV. Lajosnak arcát 1706-ban viaszba mintázta Benois. A kép maga is ott van a versaillesi palotában s a büszke arc hidegen és merőn nézi a századok mulását. Az utolsó Caesar volt ő, Róma istenített császárjának egy késő-késő utóda, a ki eltérte az istenítést s megkívánta, a ki mint egy földön járó Isten élt, járt az emberek között, önmaga történelmi eseménynek tartotta minden mozdulatát. Volt benne valami az indusok pompaképedeléséből. Palotáit a művészi alkotások egész tömegével ékítette fel, de valóban izlése volt s uralkodása alatt egy egészen új stílyt fejtett ki a művészeteknek. Gobelinek, képek, szobrok árasztották el termeit s maga a rheimsi dom a gazdagságnak és pompának oly összehalmozását mutatta fel az ő felkenésekor, mint talán templomot soha ki nem cziczomáztak. Az ő kora különben a posenak hivatalos kezdete. Ezeket a képeket hozza s erről a korról s udvarról ír a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 154. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

„Magyar Bazár.” Az ifj. Lónyay Sándorné és Hentaller Elma szerkesztésével és az Athenaeum r.-t. kiadásában megjelenő „Magyar Bazár” nemcsak tartalom tekintetében, hanem külső kiállításával is vetekedhetik a külföldi legelőkelőbb divatlapokkal. A divatrész színes és egyébb ábrái, szabásmintái, divattudósításai nemcsak szemrevalók, hanem célszerűek is, főleg a legfrissebb hajtásai a folyton változó izlésnek. A szépirodalmi rész valóságos tárháza a sok tudnivalónak s találkozó helye a szépirodalom első rangú művelőinek. A „Magyar Bazár” havonként kétszer jelenik meg. Előfizetési ára ¼ évre 3 K. Megrendelő cím: „Magyar Bazár” kiadóhivatala Budapest Kerepesi-ut 54.

„Kis Lap” Forgó bácsinak ez a régen bevált gyermeklapja, formában és tartalomban megújodva folytatja nemes hivatását a gyermek nevelés körül. Hétről-hétre sok gyönyörű képpel és olvasni valóval megrakodva beköszönt előfizetőihez, egyformán szórakoztatva és oktatóva az apróságot. Forgó bácsi és Roboz Andor szerkesztők az íróknak egész seregét mozgósítják, hogy a „Kis Lap” változatos és bő tartalma ne csak mulattassa, hanem gyönyörködtesse is, a kis olvasókat. Mind ennek a hegyébe a „Kis Lap” gyermekujáság előfizetési ára olyan csekély, hogy minden szülő könnyen megszerezheti. Negyedévre csak 2 korona. Megrendelő cím: „Kis Lap” kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut 54.

„Háztartás.” A magyar gazdaszonyoknak ez az egyetlen lapja ma már nélkülözhetetlen minden háztartásban. Havonként 3-szor jelenik meg, a háziasszonyoknak minden elképzelhető gondjára kiterjedő figyelemmel és tapasztalatokból leszűrt tanácsal az utmutatással. A „Háztartás” tartalmát szépirodalmi és divatrész számos illusztráció is tarkítja, mindez csinos kiállításban. A „Háztartás” Kürthy Emilné szerkeszti és az Athenaeum r.-t. adja ki. Előfizetési ára ¼ évre csak 3 korona. Megrendelő cím: „Háztartás” kiadóhivatala, Budapest Kerepesi-ut 54.

A Pesti Hirlap kormánytól és pártoktól független, szabadelvű és demokrata újság az új évnegyed alkalmából közli velünk, hogy a következő évnegyedben a téli üdüléséből hazatért Tóth Béla folytatja vasárnapi tárcái és közkezdelt Esti levelei írását; Mikszáth Kálmán pedig nagyobb történelmi elbeszélést ír. Ugyancsak az új évnegyeddel kezdődik a lapban egy új érdekesítő regény kölése. Maróczy mester, a montecarloi sakkverseny győztese, ismertetni fogja vasárnaponként a legnevezetesebb játszmákat, melyeket a világ legelső sakkoszával játszott. A lap — mely ma hazánk legnépszerűbb és legelterjedtebb lapja — továbbra is nagy gondot fordít közkezdelt rovatának (A t. Házból, Színház és zene, Képzőművészet, Vegyes, Szerkesztői üzenetek stb.) gazdagságára és változatosságára, főelve lévén olvasóinak mulattatása. A Pesti Hirlap ma kétségtelenül legnagyobb terjedelemben jelenik meg lapjaink közt és így legtöbb olvasmányt nyújt. Melléklapja a Divat Szalon, legjobb divatújságaink egyike, igen jutányos áron rendelhető meg a Pesti Hirlappal együtt. A Pesti Hirlap előfizetési ára negyedévre 7 korona s a Divat Szalonnal együtt 9 K; a Pesti Hirlap egy hóra is megrendelhető 2 korona 40 fillér beküldése mellett. (A Pesti Hirlap kiadóhivatalának címe: Budapest V. ker., Váci-körút 78. sz.)

Csarnok.

Terem-e még itt bor?

Terem-e még itt bor?

Van-e még itt gazda?

Miféleké hejh! a tökével

Kiveszett a fajja,

Nincs már, csak az alja!

Berogyott pincénkben,

Csak pók van, meg béka,

S véletlenül hogyha kerül

Egy kis vinkó néha:

Az nap elfogy még a!

A boros hordónkban
Esző vizet tartunk,
Szomjúságtól habár lángol
Szűraz gégenk, ajkunk:
Ki sem segít rajtunk.

No de itt a pincét
Nem ásták hiában:
A hordóban tüzes bor van,
Lélek a yadában,
Itt még jó világ van!

A sík a hegy vizét,
Ha megunja végre,
Küldjön engem véghetetlen
Bosszút állni érte
A hegyi pincékbe.

Fogadom, hogy a hegy
Igy szól majd könyörgőn:
Vidd ezt innen, inkább minden
Pusztádat elöntöm
Borral, jó Alföldöm!

Farkas Antal.

A zalai hegyek . . .

A zalai hegyek közé
Mért csaltatok, mért vittetek ki engem?
Gondoltam én, sejtettem én,
Hogy örökre oda marad a kedvem?
Ha megjövök az Alföldre,
Ki lesz a szemem sírva;
Rám kacag a vad gerlice,
Kinevet a pacsirta,
Az akácok találgatják, siratják
Bús voltomnak szomorkodó bánatját.

Hogy a kedvem tán az útban
Beleszédült a hömpölygő Dunába?
Vagy Tihanynál a visszhangnak
Kedvese lett és elsőkötött utána?
Vagy valami egerszegi
Hamis szemű menyecske
Addig-addig játszott vele,
Amíg rabul ejtette?
Dehogy, dehogy! az Isten úgy segéljen!
Ott lett fogoly a zalai pincékben.

Ott dörömböl, duhajkodik,
Hébe-hóba, ha kinyílik ajtója:
Nem szokik el, hanem rádől
A legvénebb, a legnagyobb hordóra,
S addig adják a szent János
Áldásait egymásra,
Hogy a kedvem rá sem néz a
Pinceajtó nyílásra,
Táncol, dalol, félreüti kalapját . . .
Lökjétek ki onnan már az ebadtát!

Vagy csaljátok a legnagyobb
Hegytetőre, ahonnan már meglátszik
Déliabos rónák között
A virágos dülő út a tanyáig,
S gurítsatok egy telt hordót
Ezen az úton végig:
Meglássátok, hogy a kedvem
Hazajönni nem késik,
S fogadom, hogy a pusztáról, míg meglesz,
Áldást járát a zalai hegyekhez.

Farkas Antal.

Az ibolya.

Kis ibolya, szende virág,
Csokorbe kötözve,
Barna kis lány szíve fölé,
Kebelére tűzte.
Szóltam a kis ibolyához,
— Helyét irigyelvén —
„Jöjj el onnét, elhervadsz ott,
Meghalsz te a keblén!

Elrejtve az árnyas völgyben,
Csalogánydal mellett,
Napsugárnak s gyöngyharmatnak
Szent szerelme termett,
Most meg ott vagy az Ő keblén . . .
Elhervadsz te ottan,
S én hervadok, mert a keblén
Még sosem nyugodtam . . .
Az Ő dala pacsirta dal,
Nem csalogány ének,
Nincs árny, harmat, napnál forróbb
Tüze kebelének . . .
Mennyivel jobb volna nekünk,
Ha helyet cserélve,
Te jönnél ez árnyas völgybe
S én az Ő keblére!“

Briglevics Károly.

A kármentő.

Irta: Móra István.

I.

Nagy, tele dohányzaeszköt eresztett közre Szeles Péter a malomba:

— Emberek, gyujtsen kendtek rá, tudom az idén ilyent még nem kóstolt kendtek. Csak akinek kupakatlan a pipája, annak nem ajánlom, mert kijön belőle, olyan persegős.

Nem olyan könnyen hiszi el azt az ember, hogy potya is a dohány, meg jó is, — kiki a szomszédját várta, az gyujtana rá elsőbb.

Végül is a molnár, Veres Imre próbálkozott meg a fölajánlt csemegével.

— Nézem hát, van-e olyan, mint a trafik!

— Micsoda? — méltatlankodott a felajánló — hát pipált már molnár ilyet valaha? Csak a szinit meglátja kend, mindjárt sebesebben fog kendnek a malma . . . Nézze kend na, ugy-e, hát nem vetekszik a sárga kikericsesél?

A molnár belemerítette pipáját a zacsókba.

— A színe nem sokat mond, hé. Majd az ize mondja meg az igazat, meg a szaga.

Egy szál masinánál parazsat fogott a szer ami ér volt közte, azt turta ki magából hangos pörsögéssel.

— No, ugy-e, sürgette Szeles Péter.

A molnár tenyerébe fujta a füstöt, megszagolta, aztán az orrán eresztett ki egy szivatot, úgy mondta ki aztán az ítéletet:

— No, megjárja.

Szeles Péter tiltakozott:

— Nem megjárja, hanem kitünő . . .

Az emberek kiverték a pipájukból a trafikot:

— Hadd lássuk hát no, ha már olyan különös a kend dohányja.

Sorba töltöttek, rágyujtottak, aztán a mi szó a pöfékelés alatt esett, az mind a dohányt illette:

— Megrakja . . .

— Teszi ez, teszi . . .

— Az jó, hogy könnyű . . .

— De azért ereje is van . . .

— Az a hiba csak, mert nincs egy koesi de-
rékkel . . .

Ezt várta Szeles Péter, megis nyilatkozott mindjárt:

— Hát aki szeretne belőle, annak megmondhatom, hogy kileneven krajcár a kötete neki egy adorráni kukásnál. Tizenhat kötél volna még eladó.

— Hiszen csak helyibe jönne az embernek — vélekedtek a népek — nem is volna ez annyiért drága. Hanem akkora uton szerencsétlenkedni vele, az a baj, az.

— Már micsoda szerencsétlenkedés volna vele? — ellenkezék Szeles Péter — csak ha az embernek több esze van, mint a fináncnak. Az meg van. Azért a mondó vagyok, emberek, álljunk így össze, ahányan vagyunk, vegyük meg azt a jó kis takarmányt.

— Hát hisz az mind rendben volna — csökön-
nyösködtek az emberek, csak legyen, aki elhozza.

— Mind kocsis-lovas emberek kendtek.

— Az ám, de ki lesz az az egy?

Szeles Péter az öreg Pál Jakab István vállára tette a kezét:

— Pista bácsi, kend katona volt, kendben bizok legjobban. Nézze kend, elmék kenddel én is és ugy elvezetem utjából a veszedelmet, hogy akár a lovait is felvirágoztathatja dohánynyal. Leszek kármentő, mondom. Oszta ha baj lenne, no ha még akárhogy is baj lenne: jót állok érte a házammal . . . Csak aztán, hisz azt mondani se kén tán, kendnek, meg nekem kidukálna egy-egy kötél dohány a fáradtságunkért. Azt a köz fizetné.

Az öreg ümmögött egy darabig, aztán kimondta a véleményét, hogy ilyenformán hát ha ebbe mindenki beleegyesül, ő nem bánja. Kevés vár-
tatra együtt volt a tizenhat kötél dohány ára, együtt a Szeles Péter degeszében.

— Oszta mikor lenne az elmenés? — tudakolta akkor a vén katona.

— Mindjárt ma este, bátya. Ez a parancs, érte kend-e?

— Ja! — feleli az öreg.

Azzal eloszlott a malombéli gyülekezet.

II.

Esett az eső, fujt a szél, sötét volt, mint a zsáokban. Az adorráni ut sem fű, sem fa bokrai alatt két finánc beszélgetett nagy sepegve, loppal.

— Gyalázatos idő — békétlenkedett a fiatalabbik — szinte nem érzem már a lábamat.

— Á persze — bizonykodott a másik — mit gondol? 'Sz olyan idő ez, mintha mondva csinálták volna nekünk . . . Ilyenkor lop a paraszt . . . Csak türelem, fiatal barátom, csak türelem . . .

— Adjon hát, Herz ur, legalább egy cigarettát.

Herz ur megint a' perszézett.

— Á' persze, nem tudja, hogy egy szikrát ha meglát, visszafordul, vagy oldalt vág a vad? Hogyne? Mit gondol?

A kis finánc felsóhajtott:

— Gyalázatos élet ez, Herz ur, hallja . . .

— Á' persze, különben menjen el főispánnak! Igen . . .

A fiatal ember nem felelt. Elfordult társától, lekönnyökölt a lucskos avarra. Tán az anyjára gondolt, kinek nem fogadott volt szót? Tán az iskolára, ahonnan oktalanul kimaradt? Kezefején a hideg esősepppek, arcára meleg könnyű szemek pergették, futottak alá.

Egyszerre megrántotta őt Herz ur:

— Pszt! . . .

— Mi az?

— Ember. Vigyázzon és hallgasson, ugy tesz, ahogy én . . .

Az ut közepén az éjszakánál még feketébb alak dagasztotta a sarat. Minden lépésétől megcuppant a ragadós agyag.

Hogy a semfüfa bokrok iránt ért, Herz ur felugrott, megzörgette gyiklesőjét, puskáját s rákláltott a kisértetre:

— Megállj!

A kis finánc ismételte a szót:

— Megállj!

Az alak elkáromkodta magát:

— Nem őrzöttünk együtt disznót, hé! Lehetnék én tán megálljon kend is!

Akkorra kétfelül közrekapták. Az ember egy nagy zsidósákot vitt a vállán. Olyan volt vele, mint valami kereszt.

Herz megbillentette a zsákot:

— Mi van ebben a zsákban?

— Takarmány . . .

— Dohány?

— Magyarul mondtam tán, hogy takarmány.

— Ugyis jó . . . Avanti! . . . Gyerünk!

— Hova?
 — Be a faluba. Csak előre! Majd a község-házán megszámlolunk.
 Az ember minden ijedség nélkül, szinte komázva beszélt:
 — Hanem ugy-e, látom nagyon pajzánosan vannak ugy is, segítenék tán hozni ezt a takarmányt . . .
 — Hogyne . . . Diósi tüzze föl a bajonétját.
 — Annak a végére akasszuk a zsákot, ugy-e bizony.
 — Csuti! . . .
 — De ne gorombáskodjon ám az ur, hallja-e, mert eltalálok hajítani ezt a zsákot, oszt nem tudom, hogy leszünk . . .
 És ugy igazította a zsákot hajítóra. Zörgött a terhe benne, mint a száraz, leveles dohány szokott.
 Herz ur is feltűzte szuronyát:
 — Figyelmeztetem, ha ellenszegül, nekem jogom van fegyveremet használni . . . Előre!
 — Láttam én már fán baglyot, — ineskedett az ember — hanem ha már egy felé visz utunk ugy is, hát gyerünk, hát no. Lássuk, miből lesz a eserebogár? . . .
 Szálás, nagy inu ember volt, ahogy neki lódult, a kurta két finánc csakugy lohogott, lihegett utána.
 — Ne szaladjon kend! — mordult rá Herz ur.
 — De már csak a magam lábának majd én komondérozok!
 — S mintha földet mérne, akkorákat lépett és sebesen. Bajosan kukorékoltak még a kakasok másodikat se, mire már bent voltak a faluban.
 — Hát most már, urak, hogy is leszünk? — kíváncsiszkodott az ember.
 — Csak előre, előre, föl a falu házához.
 — Sz' nincs most ott egy lélek se . . .
 — Ne lármazzon kend, mars!
 — Mars a kutya, hanem hisz lesz is még arra dér! — méltatlankodott az ember, aztán bekenyárodott a falu háza felé.
 A kisbírók szobájában égett a világ, kártyáztak. Szidta is a kezeszárát Juhász kisbíró annak, aki meghuzta odakint a esengetyüt.
 — No, mi az? — Ki az Istennyila ilyenkor?
 — Pénzügyőrök . . .
 — Ja ugy, a fináncok. Megfogtak megint valami szegényt a disznók — szürte érthetetlenül a fogai között a kisbíró, míg ajtót nyitott.
 — Van itt egy csempész, reggelig becsukja, majd akkor megtartjuk a vizsgálatot — adta az ordert Herz ur.
 — Igen is . . . költetlenkedett a kisbíró.
 — Bajosan lesz abbu valami, atyafiak, szólalt meg az áristomba való.
 A kisbíró összecsapta kezeit:
 — Ha jól veszem föl szavárul, nem Szeles Péter kend?
 — Dehogynem, a nagy szárazság óta mindig az vagyok.
 Az alatt beértek a kisbírók szobájába. Szeles Péter lehajította a zsákot.
 — Nézzétek emberek, láttatok már ilyet? Hát mi bajuk is van maguknak velem, finánc urak?
 Herz ur megismételte a parancsot:
 — Leesukni ezt a jó madarat, a dohányt pedig maga, Juhász, tegye holnapig zár alá. Érti?
 Szeles Péter odaállt a fővigyázó elé, szinte az orra körül piszkált:
 — Micsoda dohányt? Hát hol van itt a dohány? Ugyan emberek, ha nem restelliték, oldjátok ki azt a zsákot, hogy van-e benne, csak egy szipantás tubáknak való is.
 Herz ur meghökken.
 — Kend maga mondta, hogy az van benne . . .
 — Takarmányt mondtam, kérem szépen . . .
 Minden teremtet lélek tudja, hogy magunk közt takarmánynak, tűzrevalónak, salátának bizony

mink csakugyan a dohányt hívjuk, de az is bizonyos megint, hogy ami kukoricahajat a kisbírók a zsidózsákból kiszedtek, hát az még takarmányabb.

A kisbírók minden nagy csomó levélen külön nevettek.

— Ez szivarnak való, ez cigarettinek, ez pipába. Szét kék ezt válogatni.

A szomorú kis fináncnak mióta a mundért fölvette, nem volt ilyen mulatsága . . . Nem tehetett róla, de ő is nevetett.

Herz ur meg is rántotta könyéken:

— Mit bámul? . . . Szép, ha ilyen komolyan fogja fel a hivatalt . . . Majd lesz rá gondom . . . Tessék előre menni! . . .

Szeles Péter utánuk kiáltott:

— Urak, kérem, pénzergyütt urak: hát oszt engem lecsuknak-e most már, vagy se? . . . Igy is lössz az urak ellen e' kis keresetöm . . .

III.

Pál Jakab István ez alatt Istennek tetsző békességgel fuvarozta be a malomba a tizenhat kötél dohányt. Egy megváltó lélekkel nem találkozott az uton. A lovak arányosan cappogtak, ő is arányosan imádkozgatott.

Pótolta, amit katoná korában elmulasztott.

Éjjeli gyakorlat.

(Egy önkéntes naplójából.)

Kössen, 1901. évi aug. 9.

Mikor a menage után az Alte Postban a hazai csendes mellett ültünk, egyszerre csak bekopog az inasom és a negyvenkétszeges jágerbakancsnak kemény összevágása után jelenti „gehorsamst“, hogy ma éjjeli gyakorlat lesz.

Hogy mennyire megörültünk a hírek, azt eléggé mutatták azon ide nem iktatható áhitatos gerjedelmek, amelyek a szentek és az apostolok neveit hozták mondatviszonyba az ezredes úr papájának nevével; de másrészt nem tagadhatunk meg az éjjeli gyakorlattól egy kis érdekességet sem, mert mindig akadt ilyenkor egy kis pikáns kaland. Különösen itt Észak-Tirolban, a hol minden falu tömve van nyaraló bajorokkal, kik — főleg a nők — rendkívüli érdeklődést tanúsítanak minden iránt, a mi katonai. Csak hallani kell, hogy mily önérzettel beszélnek a rajnai hadseregről, rögtön feltámad bennünk a gondolat, hogy a franciá revanchenek — ez időszert — beföllegzett.

Miután „putzer“-omnak kiadtam az elemőzsia és holmi italok beszerzésére irányuló parancsot s meghagytam neki, hogy a borjunak vorschifto kipakolására gondja légyen, — megadtam zöld hetes és makk királyra a Farkas Peti öt krajeáros vizijét.

Igy vertük agyon az időt négy óráig, akkor pedig magunkra öltvén a marschadjustierungot, parancsra mentünk. Itt megtudtuk, hogy mindjárt indulunk, csupán egy kis félórai einzelt defilierzásra, no meg a mindennapi fekete megívására maradt idő. Öt órákor pedig már a Hofér András induló hangjai mellett utban voltunk Walchsee felé.

Hogy utunk az észak-tyroli alpok között regényes és költői volt, tán mondani is felesleges.

Este hét óra volt, midőn az olasz regiment esch muzsikájának hangjainál mi magyar fiúk vidáman marschieroztunk végig Walchseenek esinos bajor hölgyektől szegélyezett utcáskáján.

Miután az ezredes parancsára megállottunk, a fegyvereket pyramisokba raktuk, tisztí értekezletre jöttünk össze, hova a fraivilligos is odaszagolhat, mert hiszen hivatal van egykor tartalékos tiszt lenni. Itt megértettük, hogy zászlóaljunknak Walchseet védelmezni, a támadók tulereje elől retirálni s a hegyoldal mentén rückwärts-koncentrirozni kell.

Örömmel vettem tudomásul, hogy századomat

előőrsi szolgálatra fogják beosztani. Kapitányom kiadta a dispositiót, mely szerint én mint a II. számú előőrs parancsnoka 16 jágerrel a falu előtt levő hidat fogom megszállani. A gyakorlat kezdete nyolc órákor. Mire a falubeli toronyóra elkongatta a nyoleat, már felállítottam a kettős őrszemet s a hid közvetlen környezetét kikémlelve a belém nevelt taktika sugallata szerint intézkedtem a defensívákat illetőleg.

Dolgom jól végezvén, nyugodtan telepedtem le egy emelkedettebb helyen, teljesen átengedve magamat gondolataimnak s az isteni szép esti kép szemlélésének, amely nálamnál kevésbbé ábrándos lelkek elandalítására is alkalmas lett volna.

A falu előtt elterülő tó teljesen elzárja a völgyet, csupán kétfelől enged annyi tért, hogy egy-egy keskeny ut kigyózzhat el az égbemeredő bércek lábainál. Csillagos, holdas volt a felhőtlen égbolt, csupán az öreg Kaiserbergnek, a hegyek nagyapjának fején sötétlett egy darab ezüstsallangos felhő, mintha csak nekem akart volna hizelegni az öreg német, hogy a kedvemért az egyszer kótyagos kalpagot tesz fel. A holdnak kisértetiesen fehér fénye ott rezgett a tó fodros tükrén, a esendesen bölintő fenyveseken, a mezitelen, felőkáparó mézskőtornyokon, az idők terhe alatt roskadozó várron repkény koszoruzta falain . . . s eszembe jutottál édes szülőföldem a te igénytelen dombsoroddal, nefelejese réteiddel, szalmafedeles viskóiddal, eszembe jutottatok ti, akiket szeretek és ott rezgett a szempillámon egy édeskeserű köny, a szivemben egy kedves fájdalom, összeolvadt lelkem a költővel és éreztem, hogy:

„Hazát kíván, hazáért ver szivem!“

Elővettem a ceruzámat s felírtam a fenyőpadra hogy:

„Hazádnak rendületlenül . . .“

Nem folytathattam; suttogó hangon szólított az egyik őrszem: Feldwachecommandant!

Megrezzentem s fegyvert ragadva előrohantam. Készentartott fegyverrel állott a két ór s vagy harmine lépésnyire két sugár nőalakot láttam felém libegni. Lábhoz vezényeltem a fegyvereket, magam pedig a nők elé siettem. Kissé megijedtek, de egy helyén alkalmazott „kiszti hand“ és fraivilligos mivoltom megtették a kívánt békítő hatást. Előadták, hogy ők az éjjeli gyakorlatot szeretnék végig élvezni.

Miután elmagyaráztam nekik, hogy a gyakorlat itt fog kezdődni s hogy én fogok először tűzbe jönni, arra kértek, hogy maradhassanak velem.

Örültem a szerencsének s felvezettem őket a kis magaslatra, a hol megengedték, hogy melljük ülhessek a padra. Érdeklél nézegették fegyveremet, felszerelésemet, kedvesen csevegtek, cukedlival kínáltak meg, tetszett nekik különös német hangsúlyozásom s örültek, hogy megismerkedhettek a lovagias magyar nemzet egy fiával.

„Különben is rokon népek vagyunk — mondom — hiszen Szent István királyunk, kinek valószínűleg jó izlése volt, Bajorhonból nőszült!“

Kedves mosolylyal fogadták el és viszonzották a rokonságot, én pedig feltettem magamban, hogy ez egyszer kiköszörülöm a Lech mezei vereséget, mert augsburgiak voltak a kiesikék.

Szivesen tanítottam repetálni a szőke fürtű, azurkék szemű Hedviget. Megfogtam kicsi kezét a fegyver fogantyuján s addig huzogattuk, míg egyszer csak azt vettem észre, hogy csupán csak a keze van az enyémbe. Megszorítottam, ő viszonzta és végigfutott egész valóm egy bódító, delejes érzés, szemekink találkozottak, keze remegett s én éreztem, hogy teljesen hatalmában vagyok egy hatalmas, bűvös varázsnak, éreztem, hogy mi már régen csókolóznánk, ha itt nem volna ez a harmadik . . .

Most ismét az őrszem hívó szava hangzott.

Lázás szorítással bocsátottam el a kicsike forró kezét, hogy megragadjam a hideg mannlichert. Ellenséges őrzésem volt. Négy szemből állott. Első pillanatra megismertem köztük a gólyaszáru Farkas Petit: a commandansuk volt.

— Pszt! Peti, te vagy? Hé! Hallod?!

— Jóska te vagy?

— Én volnék! No gyere ide!

— Mi vagy? Feldwache?!

— Az volnék!

— Mi a numerád?

— Kettes! Hagyd pokolba ezt az ostoba dolgot!

Engedd magadat elfogni, nem bánod meg!

— Azt nem éred meg hajasan pajtás!

— Ne butulj Peti! Két szép bajor leány van ott fenn, egyikkel már megértettük egymást, de a másik izé... ő is csinos, gyere csapd neki a szelet, ugyanis az Isten küldött...

— Igazat beszélsz?

— Isten bizony!

Elindultunk s egy pár perc múlva már a bemutatáson is túl volt a Peti gyerek, én pedig egy percre ott hagytam őket, hogy utánna nézzenek a foglyoknak. Békésen pipáztak már embereim között.

Visszaindultam. Egyszerre csak a kis Hedvig ugrik elé egy bokor mögül. Megakart ijeszteni.

— Ah, kegyed itt van?!

— Oly érdekesek ezek a maguk dolgai.

— Mit csinálnak ott fenn Jenny kisasszony s a Peti gyerek?

— Reptálnak a mannlicherrel, mivel pedig én ezt már tudom, unalmas volt s eljöttem magához. Különbösen nincs szükség ott egy harmadikra!

— És itt?

Erre nem válaszolt, hanem egy hosszú sóhaj lebbent el ajkáról, majd így szólt: Meddig tart a gyakorlat?

— Most tíz óra, két órára várjuk a támadást.

— Tehát négy óránk van.

— Ugy-e itt marad?

— Maga kis bohó, hisz nem azért jöttem, hogy elmenjek, mielőtt valamit látnék! Keressünk egy padot.

— Találtunk és leültünk.

— Gyönyörű éj van! Költőknek való!

— És szerelmeseknek — mondám én, hogy a dologra térjünk.

— Volt már ön szerelmes?

— Most először vagyok, egy óra óta!

— A Jennybe?

— Ha így hívják azt, aki mellettem ül!

— Érti a lódtást! Vagy tán higgyek?

Most elkezdtem szavalni valami sentimentális germán poétától, hogy:

„Szeretlek kedvesem kimondhatatlanul,
Szeretlek szertelen, forró szerelemmel,
Szeretlek szívemmel, lelkemmel örökké,
Szeretlek s szerelmem az égig felemel!
Szeretem termeted junói idomát,
Szeretem szemeid boldogító fényét,
Szeretem mézédés, üdvlehelő ajkad,
Szeretem fürtjeid holló sötét éjét!
Szeretem arcodnak mosolygó rózsáját,
Szeretem hullámzó kebled pihegését,
Szeretem, ha karod ölelésre tárul,
Szeretem lelkednek liljom fehérségét!”

— Elég, elég — vágott ő közbe — maga egy schwindler! Én szóke vagyok s maga a fürtök holló sötét éjéről szaval!

— Hát tehotok én róla, ha annak az ostoba bikfiének, a ki e verset írta, valami négerhölgy volt az ideálja?

— No, no, hiszen azért nem haragszom!

Azután beszélgettünk, suttogtunk sokáig.

Kettőt ütött a toronyóra. A szomszéd őrszemről heves puskaropogás veré fel a kísérteties esendet, majd rákezdte az én rajom is. Lesiettem a vezényletet átvenni. A kicsike annyira felbátorodott, hogy a bokor mögül kilőtt egy

magazin vaktöltést. Éreztem, hogy az ő oldalán megállanék a leggyilkosabb ágyutüzben, duzzadt keblem az erőtlől, amely hősöket nevel a haza s a kedves védelmére...

Az ellenség hangos „hurra” kiáltással tört elő s menekülnünk kellett, mert így volt a programmban, alig értünk rá egy két bucsuszóra...

Másnap a napi parancsban dicséretet kaptam, mert oly hősiességgel védelmeztem a defiléet, miként egy modern Horatius Coeles.

— Stréber! — gunyoltak a fiuk egyhangulag, csak a Peti gyerek mosolygott, amennyire így nevezhető keserves ábrázatának megrándulása.

Másnap végleg bucsut mondtunk Kössennek. Utközben vettem észre, hogy az éjjeli gyakorlaton a szolgálati könyvem elveszett, a Peti bajonettjét s mindketten még a szívünket veszítettük el...

lfj. Briglevics Károly.

Süketek hallanak.

»Die Illustrirte Welt« című folyóirat (Chiswick High Road No. 626 London W) egy esodálatos gyógymódnak a leírását közli, melyet sükettség, fülzúgás ellen, bárki otthon, mindig jó sikerrel használhat. Az ujság ezen száma mindenkinek ingyen megküldetik, ha a címét az »Illustrirte Welt« szerkesztőségébe beküldi.

Piaci árak a legutolsó hetivásáron 50 kilogrammonként.

búza	minőség szerint	Kor.-tól	Kor.-ig
búza	minőség szerint	8-60	8-80
rozsa	»	6-60	6-80
árpa	»	6-—	7-—
zab	»	7-—	7-30
lóher	»	48-—	52-—
tengeri	»	6-—	6-50
bükköny	»	8-—	8-50
hajdina	»	—	—
fehérbab	»	—	—
tarkabab	»	—	—
burgonya	»	—	—

Nyilt-tér.*

SCHARPF JENŐ
fogtechnikus
április hó 4-től április hó 10-ig
városunkban tartózkodik.

Lakik: Arany Bárány szálloda.

Ferenc József

keserűvíz

az egyedül elismert kellemes ízű természetes haszajtoszer.

* E rovatban közöltékért felelőséget nem vállal a szerk.

A KRONDORFI A LEGJOBB NYÁLKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

Felelős szerkesztő: dr. Csák Károly.

Társszerkesztő és kiadó: Udvardy Ignác.

77 sz./kih. 901.

Ítélet.

Fodróczy József fertőszentmiklósi születésű 54 éves róm. kath. ir, olvas, földműves, zebeczkei lakos mesterséges bor készítés, annak forgalomba hozatala és meter mérték elleni kihágásba bűnösnek kimondatik és az 1893. évi XXIII. t.-c. 5 §-ának b) pontja alapján 50 korona pénzbüntetés, behajthatatlanság esetén 3 napi elzárás, ugyanezen törvényeikk 6 §-a alapján 50 korona pénzbüntetés, behajthatatlanság esetén 3 napi elzárás a pénzbüntetések országos alapja javára, továbbá ugyanezen törvényeikk 12 §-a a 2-ik bekezdése alapján az eladott s visszavett, de már elmarasztalt által elhasznált 5 akó (280 liter) bor árában literenkint 30 fillér összesen 64 K megfizetésében Szécsisziget község szegény alapja javára, mégis az 1874. évi VIII. t.-c. 13 és 19 §-ai alapján 20 korona pénzbüntetésben Szécsisziget község szegény alapja javára, behajthatatlanság esetén 2 napi elzárásra, végül a felmerült 26 korona 68 fillér eljárás, 16 korona 14 fillér vegyvizsgálási és Henrik Márton tanu részére 6 korona fuvar és 1 korona rapidíjnak 15 nap alatt külbömbeni végrehajtás terhe mellett megfizetésében elmarasztaltatik. Elrendeltetik, hogy ezen ítélet vádlott költségére a Zalamegyei Hirlap és Zalai Közlöny című lapokban egyszer közzétéssék.

Az ítélet jogerőre emelkedése után a zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatósággal közlendő. Mert: Horváth Pál pákai lakos 1900. évi okt. hó első napjaiban Fodróczy József zebeczkei lakostól csokmai hegyen (Szécsisziget községi határ) 5 akó bort vett meg 6 frt 50 krért akonkint, melyet Fodróczy József Horváth Pálhoz október 13-án el is vitt; az átvételnél Molnár János volt jelen, ki a bort megízlelte s kijelentette, hogy ez moslék. Tóth Gábor, ki a bor meghozatala után egy óra múlva szinte megízlelte, ez is kijelentette, hogy a bor nem jó. Horváth Pál a vett bort október hó 17-ikén megnézve azt fölősnak találta, október 29-én, Fodróczy Horváthnál megjelenén, ki is jelentette, hogy a bor nem jó. Fodróczy hajlandó volt azt azonnal vissza venni és esetleg helyette más bort adni s a bort tényleg el is vitte. Horváth Pál feljelentésére a helyszíni szemle megtartatván, a kérdéses borból minta vétetett s megvizsgálás végett az állandó borvizsgáló szakértő bizottságnak elküldetett, ki azt 2213 sz. szakértői véleménynyel viznek felhasználásával mesterséges bornak találta, azt kiöntette s a hiányzó mennyiségnek árát literenkint 30 fillérben állapította meg. A helyszíni vizsgálatnál Fodróczy elismerte, de a tárgyalás folyamán sem tagadta, hogy az azon bor, amelyből minta vétetett, melyet Horváth Pálnak eladott s tőle visszahozott, Fodróczy-nak azon beismerése, hogy a bor eladásnál a vevő a bort nem ízlelte meg, a bor átvételénél jelen levő Molnár János és Tóth Gábor tanuk vallomása, hogy a bort nem jónak találták, midőn Fodróczy Horváthnál október 29-én megjelenve a bor azonnali visszavételét kijelentette anélkül, hogy arra Horváth felszólította volna s hogy a bor 2-3 hét alatt mint új bor feles lett, Horváth Pál a bort saját részére vette, tehát fel nem tehető s ő maga saját borát megvizsgálta volna, továbbá, hogy Fodróczy tanukkal akarta igazolni, hogy kérdéses bor szedett bor volt, nem saját termésű, de azt a tanuk nem igazolták; mesterséges bor készítés s annak forgalomba hozatala vádjá vádlott ellen beigazolvva lévén, miért is a fent hivatkozott törvényeikk értelmében bűnösnek kimondani, s a rendelkező részben meghatározott büntetéssel büntetni, az ítélet egyéb határozmányai az 1893. évi XXIII. t.-c. rendelkezésének folyamányai. Fodróczy József Horváth Pálnak a bort akó szám, nem pedig

literenkint adta el, miért is a meter mérték elleni kihágásért is büntetendő volt. Jelen ítélet Fodrőzei József, Horváth Pál s a borellenőrző bizottság elnökének azzal adatikki, hogy ezen ítélet ellen annak kézbesítésétől számított 3 nap alatt felebbezéssel élhetnek.

Letenye, 1901. évi május hó 5-én. Merkl sk. főszolgabíró.

ad. 10915/tkv. 1901. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi ügyvédi kamara pénztára végrehajtónak Weisz Izidor végrehajtást szenvedő ellen 200 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a zalaegerszegi 2108 tjkv-ben, 2513 hrszám alatt Weisz Izidor és neje Heinrich Betti tulajdonánál felvett ingatlanból Weisz Izidor fele részbeni jutalékára 1305 K kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi április 14 napján d. e. 10 órakor Zalaegerszegen a telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adni.

Árvereznizsándékozók tartoznak, a földhitelezet kivételével, az ingatlanok beesárának 10%-át, vagyis 130 korona 50 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-e. 48. §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Zalaegerszegen, 1901. évi dec. 28-én.

Rutich, kir. tszki bíró.

2454/tk. 1902. sz.

Póthirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a m. kir. kincstár végrehajtónak Babay János és neje Szijjártó Juli bonezodföldi lakos végrehajtást szenvedők elleni 100 korona 84 fillér s járuléka iránti végrehajtási ügyében 10654/901 szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben nevezett végrehajtást szenvedők tulajdonánál: a bonezodföldi 18 sz. tkv.-ben A 26/b hrsz. a. felvett ingatlanra 572 korona, az ugyanezen tjkvben A 773/a hrszám a. felvett ingatlanra 645 korona;

II.

a bonezodföldi 409 sz. tkvben A 774/1/9 hrsz. a. felvett ingatlanra 2000 korona kikiáltási árban Bonezodföldön a község házában 1902. évi április hó 5-ik napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t.-e. 167 §-a alapján dr. Obersohn Mór ügyvéd zalaegerszegi lakos végrehajtató érdekében is 6300 K tőke követelése s járuléka kielégítése végett meg fog tartatni.

A kvi törvényszék telekkönyvi hatósága Zalaegerszegen 1902. március hó 8 napján.

Rutich, kir. tszki bíró.

99/v. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-e. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 1901. V. H. 994. számú végzése által Skublics Karolin és Társai végrehajtatók javára Szép János zala-szentmihályi lakos ellen 181 K 09 f tőke, ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt 640 koronára beesült szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, — ennek a helyszínén, vagyis Szalaszentmihályon leendő eszközésére 1902-ik évi áprilishó 7-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-e. 107. §-a

értelmében a legtöbbet ígérőnek beesáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t.-e. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Zalaegerszeg, 1902. március hó 10-én.

Nagy Sándor,
kir. bir. végrehajtó.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 43 bor- és csemegefajokban, fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek 3 évi törlesztésre is adatik.

Óriási növény, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden readeleshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. Ára 6 ft.

Diócssemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Szines fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep“ NAGY GÁBOR
Nagykátya u. p. Székelyhid.

Brázay-féle

sósorszesz

nélkülözhetlen háziszor.

== Kapható mindenütt. ==

Jutányosan kapható

kitűnő

HÁZI KOSZT

háznál, esetleg kihordásra is.

Cím a kiadóhivatalban.

Bérbeadás.

Alulírott zárgondnok hirdetem, hogy a rendelkezésem alatt lévő Ritscher Gyula-féle házban Körmendi-utca 29. sz. alatt öt szobából, továbbá konyhából, éléskamrából álló emeleti lakás, mellékhelyiségeivel

1902. május 1-től

bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni dr. Keresztury József ügyvéd úr irodájában.

Zalaegerszeg, 1902. márc. 15-én.

Tuboly Jenő,
zárgondnok.

967/1902. kig.

Árverési hirdetmény.

Zalaegerszeg r. t. város tanácsa közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi 188. sz. tjkvben A 2390. hrsz. a. felvett és a város tulajdonát képező, az avasi dűlőben fekvő, jelenleg Bedő Vendel zalaegerszegi lakos által bérelt, az áll. fás-kert, Szigethváry József és Arvay István örökösei szomszédságában lévő, kitűnő minőségű 2 kat. hold 1040 négyzet öl területű I-ső oszt. szántóföld készpénz fizetés mellett 1902. évi április 3-án d. e. 10 órakor a városháza kis tanácskozó helyiségében nyilvános árverés útján 2000 korona kikiáltási áron kezdve, el fog adatni.

Felhívatnak az árverezni óhajtok, hogy a fent kitűzött helyen és időben megjelenni sziveskedjenek.

Zalaegerszegen, 1902. március 21-én.

Várhidy Lajos,
polgármester.

Hirdetmény.

Zalaegerszeg r. t. város határában a Körmendi-utcaából kinyúló Dervarics-féle telken újonnan nyitott utcában a városi tanács 1902. évi február hó 28-án 653/kig. 1902. sz. a. hozott határozatával az utcanyitásra bemutatott elosztási tervet elfogadta s jóváhagyta és a város tulajdonába bocsátott fő- és kereszt-utcaikat a városi kezelésbe és gondozásába átvette; így most már semmi akadály sem forog fenn a házhelyek eladására és az egész utcavonaloni építkezésre. Házhelyeket venni szándékozók bővebb felvilágosítást alulírott nál nyerhetnek.

Zalaegerszeg, 1902. március 26.

Kovács Károly,
ügyvéd.

Törlesztéses kölcsönt

5⁰/₀-os kamatra

földbirtokra, bérházakra

szerezek minden előleg nélkül, még abban az esetben is, ha magasabb kamatú kölcsönrel vannak megterhelve az első helyen.

Leveleket bővebb felvilágosítással válasz bélyeg mellett postán elintéző

Sárkány József,

Budapest, Váci-körút 21. sz.

BUDAPESTI NAPLÓ

Főszerkesztő: **Vészi József** Felelős szerkesztő: **Braun Sándor**

Magyarország legnépszerűbb, legkedveltebb, legolvasottabb napilapja.

Ujabbán állandó dísz gyanánt magához csatolta **Jókai Mór** egész irodalmi munkásságát.

Jókai Mórnak a Budapesti Naplóban most folyó „A mi lengyelünk” című regényét már 2 hét múlva történendő befejezése után, tehát az egész regényt

INGYEN megküldi valamennyi előfizetőinek.

Április elején ismét

új Jókai regényt

közöl a Budapesti Napló

„**ÚJ SZÁZAD**” címen, amelyet a korszakos író a napokban befejez.

Előfizetés: egész évre 28 K (14 frt), félévre 14 K (7 frt), negyedévre 7 K (3 frt 50 kr.), egy hónapra 2 K 40 f (1 frt 20 kr.).

A BUDAPESTI NAPLÓ kiadóhivatala VIII., József-körút 18.

Hirdetmény.

A „Zalavármegyei Gazdasági Egyesület” tulajdonát képező, a Wlassics-utcában fekvő

KERT

egészben vagy parcellázva

eladó.

Ezen kertből a Wlassics-utcai részen **3 házhely**, az Ujváros-utcára nyíló részen **3 házhely** és a nyitandó új utcára **10 házhely** hasított ki.

A fent nevezett telek bérbe is adatik a folyó évtől kezdve.

Parcellázási tervzet betekintheető a „Zalavármegyei Gazdasági Egyesület” titkári hivatalánál, hol minden erre vonatkozó felvilágosítás készségesen megadatik.

Egy, vagy esetleg két

— jó házból való fiú —

TANULÓUL

— felvétetik —

KESZLI FERENC

— butorasztalosnál. —

Kiadó lakás.

Kiadó egy lakás **3 szobával és konyhával**, vagy butorozottan vagy anélkül; vagy **egy ház hat szobával, istállóval és kocsiszinnel.**

Bővebb felvilágosítás nyerhető **Heinrich W. és L. kereskedésében Zalaegerszegen.**

KOVÁCSOLT SZŐLŐMETSZŐ OLLÓK.

OJTÓ

KÉSEK, ◦ ◦ ◦

OJTÓ

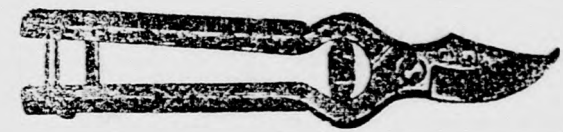
GUMMISZALAGOK,

OJTÓ

PAMUT, ◦ ◦ ◦

DUGÓK, ◦ ◦ ◦

FOGÓK. ◦ ◦ ◦

Szőlőcsomagoló vászon

a legjobb minőségben és gyári árban kapható

SCHOTTOLA ERNŐNÉL,

BUDAPEST, Andrásy-út 2. szám.

— Árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve. —

Keil-lakk

legkínálóbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Szagtalan

padló-viasz „Gloria”

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újjonani befestésére. 1 doboz ára 45 kr.

Mindenkor kaphatók:

— **Ján Ferenc cégnél Zalaegerszegen.** —

Van szerencsém a t. e. közönséget értesíteni, hogy **Kaszter Sándor** gyógyszerész úr szikvizgyárát átvettem s **helyben, Fürdő-utca 30. szám alatti házamban** (Központi kávéház mellett)

szikvizgyárát

rendeztem be.

Főtörekvésem leendő, hogy tiszta és jó minőségű szikviz eladásával megnyerjem vevőim meglegedését.

Szíves megrendelést kér

Korányi Mór.

Eladó

260 öl hasáb, dorong és botfa

jutányos áron

ifj. Eitner Sándor

salomvári gazdaságában.

Kertészkedők, virágkedvelők ☉ ☉

☉ ☉ ☉ ☉ becses figyelmébe!

Tavaszi időnyre ajánljuk
faiskoláinkban tenyésztett
nagy mennyiségű s dús vá-
lasztékú

dísz-, fenyő- és
gyümölcsfáinkat,

valamint tavaszi és nyári
kiültetésre nagy készlet-
ben levő

virágjainkat,

u. m.: Chrysanthemumokat,
Cactus gyöngyikeket, Canna
Crözyket, faj szegfűket, oj-
tott rózsákat s más min-
dememű csoport és sző-
nyegnövényeket nagy kész-
letünk folytán

a legjutányosabb áron.

Érdeklődőknek megkere-
sésre faj-, valamint árjegy-
zékkel készséggel szolgál

az uradalmi kertészet

Bellatincez (Zalamegye).

Tessék árjegyzéket kérni!

Csak Réthy-felét fogadjunk el!

A valódi RETHY-féle pemetefü-czukorka
csak a készítőnél vagy az alábbi gyógy-
szertárakban kapható:

Zalaegerszegen

KASZTER SÁNDOR és a SZENT-HÁROMSÁG
gyógyszertárakban.

Megérkeztek

magyar,

francia

és angol

tavaszi kelmek remek választékban
a SCHÜTZ áruházba.

Ugyanott kaphatók **kész női fehérneműek** egész kelengyére
vagy egyenkint a legolcsóbbtól a legfinomabbig eredeti gyári áron.

Eladó birtok.

Zalaegerszeg városához közel eső **Jánkahegyi szőlő**, továbbá **Páterhegyi szántóföldek** és a **Mándi rét** a zalaegerszegi **Csácsi-utcában** lévő házhelylyel egyetemben

szabadkézből tehermentesen és olcsón

eladók.

Bővebbet Kaszás Lajos főpincér Budapesten, Kere-
pesi-út 44. szám alatt.

Szőlőművelők és mezőgazdák számára!

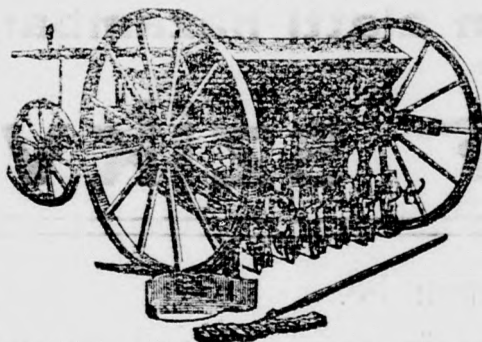
A szőlőtelepek befecskenedéséhez, valamint a gyümölcsfákat
károsító rovarok, továbbá a szegecs és tormáncs teljes kiirtására

Mayfarth Ph. és társa féle

szabadalmazott **önműködő** úgy hordozható, mint kocsira szerelt

„SYPHONIA”

feeskenődi a legjobbknak bizonyultak, amelyek szivattyúzás nélkül a folyadékot
önműködőleg a növényekre permetezik. Ezen feeskenődieknek már sok ezre me-
példánya van alkalmazásban és számos elismerő bizonyítvány igazolja ezeknek elvi-
tázhatlan kiválóságát minden más rendszerrel szemben.

A legjobb vetőgépek
Mayfarth Ph. és társa legújabb szerkezetű
„AGRICOLA”

(tolóvetőkerék-rendszer) vetőgépei. Mindennemű mag- és különböző
magneménység számára, váltókerék nélkül, dombon avagy síkon, a
legkönnyebb járás, legnagyobb tartósság és mindamellett a legolcsóbb
ár által tűnnek ki. — A lehető legnagyobb munka, idő- és pénzme-
takarítást teszik lehetővé.

Különlegességeket széna- és szalmaprések kézi használatra, kukorica morzsolók, cséplőgépek, járgányok,
gabonarosták, trieurók, ekék, hengerek és boronákban a legújabb rendszer és elismert legjobb alkotás
alkalmazása mellett gyártanak és szállítanak

Mayfarth Ph. és társa

cs. és kir. kiz. szab. mezőgazdasági gépgyárak BÉCS, II., Taborstrasse 71.

Több mint 490 arany-, ezüst- és bronzéremmel kitüntetve.

Külső árjegyzékek és elismerő okiratok kívánatra ingyen küldetnek. Képviselek és ismételadók alkalmaztatnak.

ÖSTERREICHER SAMU

mezőgazdasági gépek és varrógépek
képviselője

NAGYKANIZSA.

Képvisele a hazai legnagyobb gépgyárak.

Megrendelések elfogadtatnak: teljes gőzgarnitúrák, petrolum- és benzínmotorok, kézi és járgányosan eséplőkészletek, minden fajta vetőgépek, arató, fűkaszaló, szecsavágó, daráló, tisztító rosták, ekék, boronák, szivattyúk, gyümölcs- és borsajtók, szőlőzuzók és mindennemű gazdasági gépek és géprészekre.

Acetylen világítás és vízvezeték berendezés előnyös feltételekkel. Gépolaj zsákok és vízmentes ponyvák.

Használt gépek ujjal becseréltetnek.

Acetylen világításról, vízvezetékéről és malomberendezéséről költségvetést és felvilágosítást kívánatra ingyen adok.

Gépjavitások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Eljen!

Köhöges, rekedtség és elnyálasodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,
az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Dobozba 1 K és 2 K.
Próbadohoz 50 fillér.
Fő- és szétküldési raktár:

"NÁDOR"
GYÓGYSZERTÁR
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Egger mellpasztilla
Csakhamar meggyógyított.

Kaszter Sándor, özv. Unger Domokosné, Sümegyen; E. Dervarics István, Zalaszentgróton; Botfi Péter-féle gyógyszerüzletárakban.

Oh Jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Kapható Zalaszentgróton: Kaszter Sándor, özv. Unger Domokosné, Sümegyen; E. Dervarics István, Zalaszentgróton; Botfi Péter-féle gyógyszerüzletárakban.

A Richter-féle

LINIMENTUM CAPS. COMP.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 33 év óta megbízható fájdalomcsillapító alkalmazású készítmény, csiszolható, nedvesítő és melegítő hatású.

Intés. Silányabb utazások miatt bevételekét óvatossággal vegyük és csakis eredeti üvegeket használjuk. A Richter-féle "Horgony-Pain-Expeller" készítmény fogadjunk el. — 80 f. 1 k. 40 f. és 2 k. arban a legújabb gyógyszerészetben kapható.

Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
ciszár, és kár. üzleti szállítók.
Budapest, Rudaórád.

ALFA SEPARATOR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Tejgazdasági Gépgyár

BUDAPEST, V., Báthory-utca 4. GYÁRTELEP: Petneházy-utca 8-10.

Szállít: mindennemű tejgazdasági gépeket és eszközöket.

Tejszövetkezetek és tejfeldolgozó telepek berendezése.

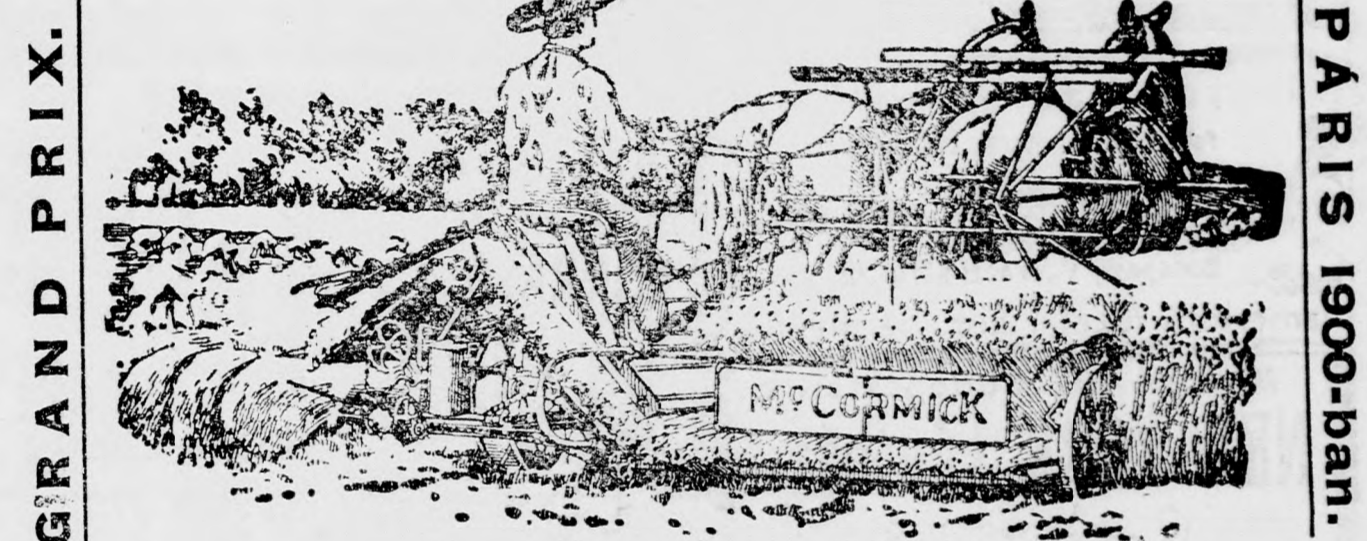
Tejgazdasági telepek ujjászervezése.

Díjtalan tanácsadás minden tejgazdasági kérdésben.

Alfa Separatoraink eddig több mint 550 első díjjal lettek kitüntetve.
Évi gyártás körülbelül 47.000 darab.

McCormick Harvesting Machine-Company.

(Chicagói aratógépgyár.)

GRAND PRIX. **PÁRIS 1900-ban.**

Kéveköti aratógép, Fűkaszalógép, Készítőkészülék, „Daisy“ marokrakó aratógép, Szénagyűjtő gereblye és Kéveköti fonal gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olcsó tartalékrészlektől raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

WILLIAM J. STILLMAN igazgató. **Évi termelés: 362000 gép.**

BUDAPEST, V. kerület, Váci-út 30. szám.

ELŐKELŐ BEVÁSÁRLÁSI FORRÁSOK:

Új! Aranyozó, melyvel mindenki azonnal moshatóan új aranyozhat: tükör-és képer tál, szobrot, virágasztalt, templomcsillárt stb. — Egy üveg ecettel 80 kr., 1 literes üveg fr. 1.50, 1/2 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-cikkék, gyermek-játékszerek, háztartási- és egyéb asszál-kellékek utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felül nagy képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

BUTOROK részletfizetésre

Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél

Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy út közepében.)

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél

Budapestben, Calvin-tér 9.

kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakereti, vetemény- és virágmagvak.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Kérjük csak **Neustein Fülöp** csak hashajtó-piruláit, azelőtt „Erzsébet pirulák“-nak nevezve

évek óta kitűnőnek bizonyultak, előkelő orvosok könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlják. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér. Egy tekeres (8 doboz) 120 pirulával 2 korona.

— Minden gyógyszerárban kapható. — Neustein-féle gyógyszerár, Bécs, I., Plankengasse 6.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag. R. B. 86967. sz. Gyógyult **és felüdít jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzúgás, nehéz hal-lanság, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza,** valamint minden **idegbetegségnek.** Azon beteg, aki 86967. sz. készítményem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az én készítményemet megkísérletelni; meg vagyok győződve készítményem biztos hatásáról.

A kis készítmény 4 kor. A nagy készítmény 6 kor. könnyebb betegségeknek. Idült betegségeknek alkal-mazzandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvételt vagy elő-leges fizetéssel a bel- és külföldi részére:

MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadász-utca 42/H. O. Kálmán-utca sarok.

DEHMAL KÁROLY zongora-gyáros

kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet

Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár

KRAYER E. és Társaság

József főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója

BUDAPEST, V., VÁCI-ÚT 6. SZÁM.

